

ЗАКОН ЗА КРЕДИТНИТЕ ИНСТИТУЦИИ

В сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз

Обн. ДВ. бр.59 от 21 Юли 2006г., изм. ДВ. бр.105 от 22 Декември 2006г.

Глава първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) Този закон урежда условията и реда за лицензирането, осъществяването на дейността, надзора и прекратяването на кредитните институции с цел да се осигури стабилна, надеждна и сигурна банкова система и защита интересите на вложителите.

(2) Кредитни институции са банките и дружествата за електронни пари.

(3) Разпоредбите на този закон се прилагат съответно и за банките, създадени с отделен закон, доколкото в него не е предвидено друго.

Чл. 2. (1) Банка е юридическо лице, което извършва публично привличане на влогове или други възстановими средства и предоставя кредити или друго финансиране за своя сметка и на собствен риск.

(2) Банката може да извършва и следните дейности, ако са включени в нейния лиценз:

1. извършване на безналични преводи и други форми на безналични плащания като акредитив и инкасо;

2. издаване и администриране на средства за плащане като електронни платежни инструменти, пътнически чекове;

3. приемане на ценности на депозит;

4. дейност като депозитарна или попечителска институция;

5. извършване на парични преводи извън случаите по т. 1;

6. финансов лизинг;

7. гаранционни сделки;

8. търгуване за собствена сметка или за сметка на клиенти със:

а) инструменти на паричния пазар - чекове, менителници, депозитни сертификати и други;

б) чуждестранна валута и благородни метали;

в) финансови фючърси, опции, инструменти, свързани с валутни курсове и лихвени проценти, както и други дериватни инструменти;

9. търгуване за собствена сметка или за сметка на клиенти с прехвърляеми ценни книжа, участие в емисии на ценни книжа, както и други услуги и дейности по чл. 54, ал. 2 и 3 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа;

10. финансово брокерство;

11. консултации относно портфейлни инвестиции;

12. покупка на вземания, произтичащи от доставка на стоки или предоставяне на услуги, и поемане на риска от събирането на тези вземания (факторинг);

13. придобиване и управление на дялови участия;

14. отдаване под наем на сейфове;

15. събиране, предоставяне на информация и референции относно кредитоспособността на клиенти;

16. други подобни дейности, определени с наредба на Българската народна банка (БНБ).

(3) Придобиването, изплащането и търговията с държавни ценни книжа се извършват при условията и по реда на Закона за държавния дълг.

(4) Банката не може да извършва по занятие други дейности извън посочените в ал. 1 и 2, освен когато това е необходимо във връзка с осъществяването на дейността ѝ или в процеса на събиране на вземанията си по предоставени кредити. Банката може да създава или да придобива дружества за извършване на спомагателни услуги.

(5) Публично привличане на влогове или други възстановими средства, както и услугите по ал. 2, т. 1 - 4 може да извършва само:

1. лице, което е получило лиценз за банка от БНБ;

2. банка със седалище в трета държава, която е получила лиценз от БНБ да осъществява дейност в Република България чрез клон;

3. банка, получила разрешение за извършване на банкова дейност от компетентните органи на държава членка, която предоставя директно или чрез клон услуги на територията на Република България.

(6) Освен банките електронни пари могат да издават и дружества за електронни пари, които са:

1. получили лиценз от БНБ;

2. получили лиценз от компетентните органи на държава членка и предоставят услуги на територията на Република България директно или чрез клон.

Чл. 3. (1) Финансова институция е лице, различно от кредитна институция, чиято основна дейност е извършването на една или повече от дейностите, посочени в чл. 2, ал. 2, т. 5 - 14, както и отпускането на заеми със средства, които не са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства.

(2) Доколкото в закон не е предвидено друго, за извършването на дейностите по ал. 1 не е необходимо разрешение. В срок 14 дни от започване на дейността си финансовите институции, които не подлежат на лицензиране и надзор по друг закон, уведомяват БНБ за кръга на извършваните от тях сделки.

(3) Българската народна банка може да изисква от всяка финансова институция да ѝ предостави информацията относно правния статут и дейността си.

Чл. 4. Разпоредбите на този закон не се прилагат за:

1. Българската народна банка, чиято дейност се урежда със закон;

2. лицензираните пощенски оператори на универсална пощенска услуга - относно извършваните от тях парични операции, характерни за тяхната дейност и уредени в отделен закон;

3. взаимоспомагателните каси, които предоставят заеми само на свои членове за сметка на направени от тях и на техен риск вноски.

Чл. 5. Забраната за публично привличане на влогове и други възстановими средства не се прилага за:

1. българската държава и общините или международните публични организации, чиито членове са една или повече държави членки - при приемането на възстановими парични средства в случаите, определени със закон;

2. дейността на лица, когато тази дейност е изрично уредена със закон и е обект на надзор, предназначен да защити вложителите и инвеститорите.

Чл. 6. (1) Лице, което не притежава лиценз за извършване на банкова дейност, не може да използва в своето наименование, в рекламната си или в друга дейност думата "банка" или някои от производните ѝ на чужд език или друга дума, означаваща извършване на банкова дейност.

(2) Забраната по ал. 1 не се прилага за институция, чието име е установено или признато със закон или с международно споразумение, по което Република България е страна, както и когато от смисъла, в който е употребена думата "банка", е ясно, че институцията няма за предмет на дейност извършването на банкови сделки.

(3) Наименованието на банка не може да наподобява наименованието на друга банка, осъществяваща дейност в Република България, или наименованието на реномирана банка на международния финансов пазар.

(4) Банка, лицензирана в държава членка, която възнамерява да извършва дейност на територията на Република България, използва същото наименование, което използва в държавата членка по седалище. Ако наименованието на тази банка наподобява наименованието на друга банка, осъществяваща дейност в Република България, за разграничаването им БНБ може да изиска това наименование да бъде придружено от отличителни добавки.

Глава втора. УЧРЕДЯВАНЕ И УПРАВЛЕНИЕ НА БАНКА

Чл. 7. (1) Банката се учредява като акционерно дружество и доколкото в този закон не е предвидено друго, за нея се прилага Търговският закон.

(2) Минимално необходимият внесен капитал при учредяването на банка е не по-малък от 10 млн. лв.

(3) Вноските срещу записаните акции до минимално необходимия капитал по ал. 2 могат да са само парични.

(4) Банката може да открива повече от един клон в отделно населено място, включително в населеното място, където е седалището ѝ.

(5) Вписаните в търговския регистър седалище и адрес на управление на банката трябва да съвпадат с мястото, където се извършва реално управлението ѝ, и да се намират в държавата, където банката действително упражнява дейността си.

Чл. 8. Банката издава само безналични акции. Всяка акция дава право на един глас.

Чл. 9. Уставът на банката трябва да съдържа освен данните, предвидени в Търговския закон, и данни за сделките, които тя ще извършва, пълномощията за подписване и представяване на банката, както и данни за начина, по който ще се извършва вътрешният контрол на банката.

Чл. 10. (1) Банката се управлява и представлява съвместно най-малко от две лица, от които поне едно владее български език. Те не могат да възлагат цялостното управление и представителство на банката на един от тях, но могат да упълномощават трети лица за извършване на отделни действия.

(2) Лицата по ал. 1 трябва да управляват банката, като присъстват лично на адреса ѝ на управление.

(3) Юридическо лице не може да бъде член на управителен съвет или на съвет на директорите на банката.

Чл. 11. (1) Член на управителен съвет, на съвет на директорите, както и прокурист, с изключение на този, чието упълномощаване е само за дейността на клон на банка, лицензирана в Република България, може да бъде лице, което:

1. има висше образование с придобита образователно-квалификационна степен не по-ниска от "магистър";

2. притежава достатъчни за съответното образование квалификация и професионален опит в банковата дейност, а всяко от лицата по чл. 10, ал. 1, изречение първо - и да е работило най-малко 5 години на длъжност с ръководни функции в банка или в сравнимо с банка дружество или институция, съобразно критерии, определени от БНБ;

3. не е осъждано за умишлено престъпление от общ характер, освен ако е реабилитирано;

4. не е било през последните две години преди датата на решението за обявяване в несъстоятелност член на управителен или контролен орган или неограничено отговорен съдружник в прекратено поради несъстоятелност дружество, ако има неудовлетворени кредитори, независимо дали е възстановено в права;

5. не е било член на управителен или контролен орган на банка през последните две години преди датата на решението за обявяването ѝ в несъстоятелност;

6. не е лишено или лишавано от право да заема материалноотговорна длъжност;

7. не е съпруг или роднина до трета степен включително по права или по сребрена линия с член на управителен или контролен орган на банката и не се намира във фактическо съжителство с такъв член;

8. не е невъзстановен в правата си несъстоятелен длъжник.

(2) Наличието на необходимата квалификация и професионален опит по ал. 1, т. 2 се удостоверява със сертификат, издаден от БНБ. Условието и редът за издаването и отнемането на сертификата се определят с наредба на БНБ.

(3) Обстоятелствата по ал. 1, т. 4 - 8 се установяват с декларация.

(4) Алинеи 1 - 3 се прилагат и за управителите на клонове на банки със седалище в трета държава.

(5) Лице, което не отговаря на изискванията на ал. 1 или 4, а за управляващите банката - и на чл. 10, ал. 1, се отстранява от длъжност от БНБ, ако не бъде освободено от съответния орган в посочения от нея срок.

Чл. 12. Член на надзорния съвет на банка или представител на юридическо лице в надзорния съвет може да бъде лице, което отговаря на изискванията по чл. 11, ал. 1, т. 3 - 8. Българската народна банка отстранява от длъжност лице, което не отговаря на тези изисквания, ако не бъде отстранено в определения от нея срок.

Глава трета. ЛИЦЕНЗИРАНЕ И РАЗРЕШЕНИЯ

Раздел I. Лиценз за банкова дейност

Чл. 13. (1) За извършването на банкова дейност се изисква лиценз, издаден от БНБ.

(2) Заявлението за издаване на лиценз се подава в писмена форма и към него се прилагат:

1. уставът и другите учредителни актове на заявителя;
2. документи, съдържащи данни за записаните акции и направените вноски;
3. план за деловата дейност на банката, съдържащ изчерпателно описание на дейностите, които ще бъдат извършвани, клиентската и продуктовата структура, целите, политиката и стратегията на банката, финансова прогноза за развитие за тригодишен период;
4. описание на управленската и организационната структура, включващо дейността на отделните организационни единици, разпределението на отговорностите между изпълнителните директори и другите администратори, организацията и управлението на информационната система на банката, включително на механизма за защита на информацията;
5. описание на системите за вътрешен контрол и на системите за управление на рисковете, както и програма за мерките срещу изпирането на пари;
6. имената и адресите на членовете на надзорния и управителния съвет (съвета на директорите) на банката и подробни писмени данни за тяхната квалификация и професионален опит;
7. писмени данни за името/наименованието и адреса/седалището на лицата, записали пряко или косвено три и над три на сто от акциите с право на глас, както и за тяхната професионална (делова) дейност през последните 5 години; физическите лица и законните представители на юридическите лица представят писмени декларации:
 - а) че вноските срещу записани акции са направени със собствени средства;
 - б) относно произхода на средствата, от които са направени вноските;
 - в) за платените от тях данъци през последните 5 години;
8. документ за регистрация и писмени данни относно лицата, притежаващи акции или дялове в капитала или имуществото им или упражняващи контрол върху тях - за юридическите лица по т. 7;
9. други сведения и документи, определени с наредба или поискани от БНБ, с цел да бъдат установени обстоятелствата, необходими за извършване на преценка дали са условията за издаване на лиценз или за отказ.

(3) Приема се, че вноските са направени със собствени средства, когато към датата на извършване на вноската:

1. за физическите лица - разликата между техните разполагаеми парични средства по банкови сметки и размера на задълженията им е по-голяма от размера на вноската;

2. за юридическите лица - размерът на вноската е по-малък както от нетната стойност на капитала, определена като разлика между активите и задълженията по счетоводен баланс, така и от техните разполагаеми парични средства по банкови сметки.

(4) Българската народна банка провежда предварителни консултации с компетентния орган за банков надзор, преди да издаде лиценз за банкова дейност на:

1. банка, която ще бъде дъщерно дружество на банка, получила лиценз в друга държава членка;

2. банка, която ще бъде дъщерно дружество на предприятие майка на друга банка, получила лиценз в друга държава членка;

3. банка, която ще бъде контролирана от лица, упражняващи контрол върху друга банка, получила лиценз в друга държава членка.

(5) Българската народна банка провежда предварителни консултации с компетентния орган за надзор върху застраховател или инвестиционен посредник в друга държава членка, преди да издаде лиценз за банкова дейност на:

1. банка, която ще бъде дъщерно дружество на застраховател или инвестиционен посредник, получил лиценз в друга държава членка;

2. банка, която ще бъде дъщерно дружество на предприятие майка, което има за дъщерно дружество застраховател или инвестиционен посредник, получил лиценз в друга държава членка;

3. банка, която ще бъде контролирана от лица, упражняващи контрол върху застраховател или инвестиционен посредник, получил лиценз в друга държава членка.

(6) Консултациите с компетентните надзорни органи включват въпроси относно акционерите, репутацията и опита на лицата, участващи в управлението на дружества по ал. 4 или 5, оценката за спазването на надзорните изисквания, както и всяка друга информация, която има значение за издаването на лиценза.

Чл. 14. (1) Преди да се произнесе по заявлението за издаване на лиценз, БНБ извършва проучвания за установяване на валидността на представените документи, надеждността и финансовото състояние на заявителя.

(2) Преди да се произнесе по искането за извършване на услуги и дейности по чл. 54, ал. 2 и 3 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, БНБ взема предвид писменото становище на Комисията за финансов надзор, което се представя в едномесечен срок от писменото искане на БНБ, с приложения към него документи.

(3) Лиценз за извършване на банкова дейност се издава, ако са изпълнени едновременно следните условия:

1. уставът и другите учредителни актове на заявителя съответстват на закона;

2. уставът на заявителя не съдържа разпоредби, които застрашават сигурността на активите;

3. капиталът на банката и внесената част от него са не по-малко от изисквания минимален размер;

4. по преценка на БНБ дейността, която заявителят възнамерява да извършва, осигурява необходимата му надеждност и финансова стабилност;

5. членовете на управителния съвет (съвета на директорите) и на надзорния съвет отговарят на изискванията по този закон и спрямо тях не е налице законова забрана за заемане на длъжността;

6. по преценка на БНБ акционерите, контролиращи повече от три на сто от гласовете, с дейността си или с влиянието си върху вземането на решенията не биха могли да навредят на надеждността или сигурността на банката или на нейните операции;

7. по преценка на БНБ не съществува опасност банката да бъде засегната от рисковете, произтичащи от небанковата дейност на своите учредители;

8. при наличие на финансов холдинг или холдинг със смесена дейност - по преценка на БНБ предприятието майка няма да постави препятствия при осъществяването на надзора на консолидирана основа;

9. лицата, записали три и над три на сто от капитала, са направили вноски със собствени средства;

10. не е установено, че наличието на тесни връзки между банката и други лица може да възпрепятства ефективното упражняване на банковия надзор;

11. по преценка на БНБ изискванията или трудностите при прилагането на отделни нормативни или административни актове на трета държава, регулиращи едно или повече юридически или физически лица, с които банката има тесни връзки, няма да възпрепятстват ефективното упражняване на банковия надзор;

12. по преценка на БНБ размерът на притежаваното имущество на лицата, записали 10 и над 10 на сто от капитала, и/или развиваната от тях дейност по своя мащаб и финансови резултати съответстват на заявеното за придобиване акционерно участие в банката и не създават съмнение относно надеждността и пригодността на тези лица при необходимост да окажат капиталова подкрепа на банката;

13. произходът на средствата, с които лицата, записали три и над три на сто от капитала, са направили вноски, е ясен и законен;

14. по преценка на БНБ планът за деловата дейност, управленската и организационната структура на банката, системите за вътрешен контрол, системите за управление на рисковете, както и програмата за мерките срещу изпирането на пари осигуряват адекватно управление на рисковете и необходимата надеждност и финансова стабилност на банката;

15. спазено е изискването на чл. 6, ал. 4.

(4) В срок до три месеца от получаване на заявлението и всички необходими документи БНБ взема решение за издаване на лиценз за извършване на банкова дейност, ако се изпълнят условията по чл. 15, ал. 1, или отказва издаването на лиценз.

Чл. 15. (1) Лиценз за извършване на банкова дейност се издава, ако в срок до три месеца от получаване на уведомлението по чл. 14, ал. 4, предложение първо заявителят удостовери, че са изпълнени следните допълнителни условия:

1. записалите акции лица са направили вноски на обща стойност, не по-малка от минимално необходимия капитал за извършване на банкова дейност;

2. членовете на управителния съвет (съвета на директорите) са получили сертификати по чл. 11, ал. 2, а останалите администратори притежават необходимата

квалификация и професионален опит;

3. осигурени са подходящи сгради и необходимото техническо оборудване за извършване на банкова дейност;

4. разработени са правила за вътрешен контрол, включително ясни административни и счетоводни процедури;

5. създадена е служба за вътрешен контрол и назначените служители имат необходимите за дейността квалификация и професионален опит;

6. разработени са надеждни вътрешни правила за управление, които включват ясна организационна структура с точно определени, прозрачни и адекватни нива на отговорности и ефективни процедури за определяне, управление, наблюдение и докладване на рисковете, на които може да бъде изложена банката.

(2) Правилата по ал. 1, т. 4 и 6 трябва да са всеобхватни и съответстващи на характера, мащаба и сложността на дейността на банката и да отговарят на рисковете, на които може да бъде изложена банката, съгласно чл. 39, ал. 2.

(3) Българската народна банка може да не включи в лиценза за банкова дейност определени сделки или дейности, за извършването на които прецени, че заявителят не е квалифициран или не са налице други изисквания, установени в закон.

(4) Ако в срока по ал. 1 заявителят не представи изискваните документи, БНБ отказва издаването на лиценз.

(5) Издадените лицензи се вписват в регистър, воден от БНБ.

(6) Когато издаденият лиценз дава право за извършване на дейност по чл. 2, ал. 2, т. 9, БНБ изпраща препис от лиценза на Комисията за финансов надзор.

(7) Българската народна банка уведомява Европейската комисия относно:

1. изискванията за лицензиране на кредитни институции;

2. всеки издаден лиценз на кредитна институция.

Чл. 16. (1) Освен в случаите по чл. 15, ал. 4 БНБ отказва издаването на лиценз, когато установи, че:

1. не е налице което и да е от условията по чл. 14, ал. 3;

2. заявителят не е представил в определените срокове всички необходими сведения и документи по чл. 13, ал. 2 или че представените документи съдържат непълна, противоречива или недостоверна информация.

(2) Ако Комисията за финансов надзор е дала отрицателно становище по чл. 14, ал. 2, БНБ отказва издаването на лиценз за извършването на услуги и дейности по чл. 54, ал. 2 и 3 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа.

(3) Отказът за издаване на лиценз се мотивира.

(4) Независимо от сроковете по чл. 14 и 15 БНБ издава или отказва издаването на лиценз в срок 12 месеца от получаване на заявлението.

Чл. 17. (1) За получаване на лиценз за извършване на банкова дейност на територията на Република България чрез клон банка със седалище в трета държава подава заявление, към което прилага:

1. заверен препис от акта за регистрация на банката и документ от органа по регистрация с актуални данни за седалището и адреса на управление, предмета на дейност, размера на капитала, системата на управление и лицата, които представляват банката;

2. заверен препис от разрешението за извършване на банкова дейност на компетентния по седалището на банката орган за банков надзор;

3. заверен препис от устава си;

4. план за дейността на клона, включващ описание на дейностите по чл. 2, ал. 1 и 2, които възнамерява да извършва;

5. организационната структура на клона;

6. финансовите годишни отчети за последните три години;

7. писмено съгласие за откриване на клон от органа за банков надзор в държавата по седалището ѝ;

8. писмено изявление от органа за банков надзор по седалището на банката, съдържащо информация относно финансовото състояние на банката и поемане на ангажимент за сътрудничество с БНБ;

9. данни за лицата, на които е възложено управлението на клона, включително за тяхната квалификация и професионален опит в банковото дело;

10. други сведения и документи, определени с наредба или поискани от БНБ, с цел да бъдат установени всички обстоятелства, необходими за извършване на преценка дали са налице условията за издаване на лиценз или отказ.

(2) С лиценз по ал. 1 не може да се предоставя право на клона да извършва дейности, които банката няма право да осъществява в държавата по седалището си.

(3) Лиценз се издава, ако:

1. компетентният орган за банков надзор по седалището на банката в третата държава упражнява върху нея и нейните клонове в чужбина ефективен надзор;

2. е сключено споразумение за надзорно сътрудничество между БНБ и компетентния надзорен орган;

3. банката е реномирана на международния финансов пазар и финансовото ѝ състояние е надеждно и стабилно;

4. организационната структура на банката е подходяща за дейностите, които възнамерява да извършва;

5. управителите на клона отговарят на изискванията по този закон и притежават необходимата репутация;

6. законодателството на третата държава не създава препятствия за упражняването на ефективен надзор на консолидирана основа или за предоставянето на необходимата информация.

(4) Българската народна банка уведомява Европейската комисия и Европейския банков комитет за всеки издаден от нея лиценз за извършване на банкова дейност чрез клон на банка със седалище в трета държава.

(5) Българската народна банка отказва издаването на лиценз на банка със седалище в трета държава за извършване на банкова дейност на територията на Република България чрез клон, когато прецени, че:

1. не е налице което и да е от условията по ал. 3;

2. компетентният орган за банков надзор по седалището на банката заявител не е дал съгласие на банката за откриване на клон в Република България или е изпратил становище за незадоволително финансово състояние или за нарушения на изискванията за разумно банкиране;

3. компетентният орган за банков надзор по седалището на банката заявител не прилага принципа на реципрочност при осигуряването на достъп на банки с регистрация на територията на Република България до съответния банков пазар на

територията на третата държава.

Чл. 18. Търговското представителство на банка в Република България е длъжно да представи в БНБ препис от акта за регистрацията си в Българската търговско-промишлена палата в 14-дневен срок от издаването му. То не може да извършва търговска дейност.

Чл. 19. В случай на отказ заявителят може да направи ново искане за издаване на лиценз за извършване на банкова дейност не по-рано от 12 месеца от влизането в сила на отказа.

Раздел II. Взаимно признаване

Чл. 20. (1) Банка, лицензирана в държава членка, може да извършва на територията на Република България чрез клон дейностите по чл. 2, ал. 1 и 2, ако те са включени в лиценза ѝ и след като БНБ бъде уведомена за това от компетентния орган, издал лиценза.

(2) За извършване на банкова дейност на територията на Република България чрез клон банката, лицензирана в държава членка, създава един клон независимо от броя на местата на дейност.

Чл. 21. (1) Българската народна банка предприема необходимите действия за извършване на надзор върху клона по чл. 20 в срок до два месеца от получаване на уведомление от компетентните органи на изпращащата държава относно намерението на съответната банка да извършва дейност на територията на Република България. В срока по изречение първо БНБ може да посочи условията, при които банката трябва да извършва дейността си на територията на Република България в съответствие с разпоредбите, свързани със защита на обществения интерес.

(2) Банката, лицензирана в държава членка, може да започне извършване на дейност на територията на Република България след получаване на съобщение за това от БНБ или след изтичане на срока по ал. 1.

Чл. 22. Банка, лицензирана в държава членка, може да извършва на територията на Република България директно дейностите по чл. 2, ал. 1 и 2, ако те са включени в лиценза ѝ и след като БНБ бъде уведомена за това от компетентния орган, издал лиценза. Тази банка трябва да посочи имената и адресите на лицата, които ще я представляват пред БНБ.

Чл. 23. (1) Банка, лицензирана в Република България, може да извършва дейности на територията на друга държава членка чрез клон, ако те са включени в лиценза ѝ за банкова дейност.

(2) Банката по ал. 1 уведомява писмено БНБ за намерението си да открие клон

на територията на друга държава членка. Уведомлението трябва да съдържа информация за:

1. държавата членка, на чиято територия възнамерява да открие клона;
2. седалището и адреса, на който възнамерява да регистрира клона, и адреса за кореспонденция;
3. лицата, на които е възложено управлението и представителството на клона, заедно с описание на отговорностите им;
4. план за дейността на клона, включващ описание на дейностите по чл. 2, ал. 1 и 2, които възнамерява да извършва;
5. организационната структура на клона;
6. други документи, определени с наредба на БНБ.

(3) Ако прецени, че планираната дейност на територията на друга държава членка е съобразена с организационната структура и финансовото състояние на банката, БНБ в срок до три месеца от получаване на уведомлението и всички документи по ал. 2 изпраща на компетентните органи на приемащата държава получената информация, както и информация за размера на собствения капитал на банката и за коефициента на капиталовата ѝ адекватност. В същия срок БНБ уведомява и банката заявител.

(4) Българската народна банка мотивирано отказва да изпрати информацията по ал. 3, когато:

1. банката възнамерява да извършва на територията на друга държава членка дейност, която е извън обхвата на лиценза ѝ;
2. прецени, че планираната дейност на територията на друга държава членка не е съобразена с организационната структура и финансовото състояние на банката;
3. прецени, че организационната структура на клона не осигурява неговото надеждно и стабилно управление.

(5) Отказът на БНБ по ал. 4 се издава в писмена форма в срок до три месеца от получаване на уведомлението и всички документи по ал. 2 и в рамките на същия срок се съобщава на банката заявител.

(6) Отказът на БНБ по ал. 4, както и непроизнасянето ѝ в срок подлежат на обжалване по реда на чл. 151.

(7) Българската народна банка уведомява Европейската комисия за всеки отказ по ал. 4.

(8) Банката по ал. 1 уведомява БНБ и компетентните органи на приемащата държава относно всички промени в заявените обстоятелства по ал. 2, т. 2 - 6 не по-късно от 30 дни, преди промяната да породи действие.

(9) Банка, лицензирана в Република България, която възнамерява да упражни за първи път правото си да извършва директно дейност на територията на друга държава членка, трябва да уведоми БНБ за намеренията си, като посочи услугите, които възнамерява да извършва на територията на приемащата държава. В срок до един месец от получаване на уведомлението БНБ информира компетентните органи на приемащата държава.

(10) Банката по ал. 9 може да извършва директно дейности на територията на друга държава членка, ако те са включени в лиценза ѝ за банкова дейност.

Чл. 24. (1) Финансова институция със седалище в държава членка може да осъществява на територията на Република България чрез клон или директно една или

повече от дейностите по чл. 3, ал. 1 само ако е дъщерно дружество на банка или съвместно притежание на две и повече банки, лицензирани в държава членка, ако учредителният акт или устав на финансовата институция изрично предвижда извършването на дейностите по чл. 3, ал. 1, и при едновременното наличие на следните условия:

1. банката майка или банките, които притежават съвместно финансовата институция, са получили лиценз за извършване на банкова дейност на територията на държавата членка, под чиято юрисдикция попада и финансовата институция;

2. финансовата институция реално осъществява една или повече от дейностите по чл. 3, ал. 1 на територията на изпращащата държава членка, под чиято юрисдикция попада финансовата институция;

3. банката майка или банките, които притежават съвместно финансовата институция, притежават най-малко 90 на сто от гласовете в общото събрание на финансовата институция;

4. банката майка или банките, които притежават съвместно финансовата институция, удовлетворяват изискванията на компетентните надзорни органи за разумно управление на финансовата институция и са декларирали пред БНБ след одобрението на съответните компетентни надзорни органи, че поотделно и солидарно гарантират задълженията, поети от финансовата институция;

5. финансовата институция и дейностите, които ще извършва в Република България, са ефективно обхванати от консолидирания банков надзор над банката майка или над всяка от банките, които притежават съвместно финансовата институция, осъществяван в съответствие с изискванията на този закон, включително с изискванията за минималния собствен капитал, контрола на големите експозиции и ограниченията относно дяловите участия.

(2) Компетентните органи на изпращащата държава удостоверяват наличието на всички условия по ал. 1 с удостоверение, което е част от уведомлението до БНБ.

(3) Ако БНБ получи информация от компетентните органи на изпращащата държава, че съответната финансова институция е престанала да отговаря на някое от условията по ал. 1, т. 1 - 5, тази финансова институция губи правата по ал. 1 и дейността ѝ се регулира изцяло съгласно изискванията на българското законодателство.

Чл. 25. (1) Финансова институция със седалище в Република България може да осъществява на територията на държава членка една или повече от дейностите по чл. 3, ал. 1 чрез клон или директно, ако е дъщерно дружество на банка или съвместно притежание на две и повече банки, лицензирани в Република България, и при едновременно наличие на следните условия:

1. учредителният акт или уставът на финансовата институция предвижда предоставянето на услугите;

2. налице е всяко едно от изискванията по чл. 24, ал. 1 и банката майка или банките, които съвместно притежават финансовата институция, са потвърдили писмено наличието на тези изисквания.

(2) Когато установи, че условията по ал. 1 са налице, БНБ издава удостоверение, което се изпраща на компетентните органи на приемащата държава.

(3) Редът за издаване на удостоверение се определя с наредба на БНБ.

(4) Българската народна банка упражнява надзор на консолидирана основа

върху финансовата институция по ал. 1 и наблюдава акционерната ѝ структура по ред, определен с наредба на БНБ.

(5) При осъществяването на надзора върху финансовата институция по ал. 1 БНБ си сътрудничи с компетентните органи на държавите членки при спазване на изискванията за професионална тайна.

(6) Разпоредбите на този член не се прилагат за финансови институции, които по силата на друг закон имат право да извършват директно или чрез клон дейност в друга държава членка.

Чл. 26. (1) Банката майка или банките, които съвместно притежават финансовата институция, уведомяват БНБ за промени в обстоятелствата по чл. 25, ал. 1 в 7-дневен срок от настъпването им.

(2) Българската народна банка уведомява компетентните органи на съответната приемаща държава, ако финансова институция по чл. 25 престане да отговаря на някои от условията по чл. 25, ал. 1.

Чл. 27. Разпоредбите на чл. 24 - 26 се прилагат съответно и за финансовите институции, които са дъщерни дружества на други финансови институции.

Раздел III. Разрешения

Чл. 28. (1) Всяко физическо или юридическо лице, както и свързани лица, не могат без предварително писмено разрешение на БНБ да придобиват пряко или косвено акции в банка, лицензирана в Република България, ако в резултат на придобиването участието им става квалифицирано или ако това участие достига или надхвърля праговете от 20, 33, 50, 66, 75 или 100 на сто от акциите с право на глас. Такова разрешение се изисква и в случаите, когато банката става дъщерно дружество.

(2) Разрешение от БНБ се изисква и когато праговете по ал. 1 се достигат или надхвърлят в резултат на възникнала свързаност между акционери на банка или в резултат на наследяване. Приобретателите не могат да упражняват правото на глас по тези акции до получаване на писмено разрешение от БНБ. Ако разрешението не бъде поискано в едномесечен срок от възникване на свързаността или правоприемството или ако не бъде издадено, БНБ може да приложи мярката по чл. 103, ал. 2, т. 15.

(3) Българската народна банка провежда предварителни консултации с компетентния надзорен орган в държавата членка, когато:

1. лицето, което възнамерява да придобие акции от капитала на банка съгласно ал. 1, е банка, застраховател или инвестиционен посредник, лицензирани в друга държава членка, или дружество майка на друга банка, застраховател или инвестиционен посредник, лицензирани в друга държава членка, или лице, упражняващо контрол върху банка, застраховател или инвестиционен посредник, лицензирани в друга държава членка, или

2. в резултат на това придобиване банката, чиито акции са обект на придобиване, ще стане дъщерно дружество или ще бъде контролирана от страна на

приобретателя - банка, застраховател или инвестиционен посредник, лицензирани в друга държава членка.

(4) Когато акциите по ал. 1 са придобити без предварително разрешение при публично предлагане на акции на фондовата борса или на друг регулиран пазар на ценни книжа, приобретателите не могат да упражняват правото на глас по тези акции до получаване на писмено разрешение от БНБ. Ако разрешението не бъде поискано в едномесечен срок от придобиването или не бъде издадено, БНБ може да приложи мярката по чл. 103, ал. 2, т. 15.

(5) Преди да бъде издадено разрешението, акциите по ал. 2 и 4 не се вземат предвид при определяне на кворума на общото събрание на акционерите.

(6) Без писмено разрешение на БНБ банката не може да:

1. открива клонове в чужбина;
2. изменя наименованието си, обозначено в лиценза;
3. се преобразува;
4. извършва банкови сделки извън обхвата на издадения лиценз;
5. увеличава капитала си с непарични вноски;
6. изкупува обратно издадени от нея акции;
7. намалява капитала си;
8. учредява или придобива контрол върху банка със седалище в чужбина.

(7) Сделките и решенията по ал. 1 и 6, за които не е издадено предварително разрешение, са нищожни.

Чл. 29. (1) Българската народна банка разглежда искането за издаване на разрешения по чл. 28, ал. 1, 2, 4 и 6 в тримесечен срок от получаването му. В случаите по чл. 28, ал. 6, т. 3 БНБ разглежда искането, ако е представено разрешение от Комисията за защита на конкуренцията, когато издаването му е задължително.

(2) Условието и редът за издаване на разрешенията по чл. 28, ал. 1, 2, 4 и 6, както и основанията за отказ, се определят с наредба на БНБ.

Чл. 30. (1) Когато взема решение за увеличаване капитала на банката с вноски на акционерите, общото събрание, съответно управителният съвет (съветът на директорите), определя срок за извършване на вноските, който не може да бъде по-дълъг от 6 месеца от вписване на увеличаването на капитала. При публично предлагане на акции срокът тече от публикуването на проспекта.

(2) Акциите, по които не са извършени дължимите вноски или които не са продадени в срока, се обезсилват, а съответният орган предприема действия за намаляване на капитала до размера на действително внесен капитал. Решението за изменение трябва да бъде взето не по-късно от три месеца след изтичането на срока по ал. 1.

(3) Ако решението по ал. 2 не бъде взето в срок, съответното изменение се вписва в търговския регистър по искане на БНБ.

(4) По отношение на акционери, за които в резултат на изменение на решението възниква основание за искане на разрешение, се прилага съответно чл. 28, ал. 4.

(5) Алинеи 2 и 3 се прилагат съответно и когато БНБ установи, че капиталът е увеличен с непарични вноски без разрешение или средствата, с които са направени паричните вноски, не са собствени на акционера.

Чл. 31. (1) Предварително разрешение от БНБ трябва да има и акционер, който при участие в увеличаването на капитала на банката с вноски на акционерите или чрез превръщане на облигации в акции придобива или запазва дял, който се равнява или надхвърля праговете от 20, 33, 50, 66, 75 или 100 на сто от акциите с право на глас от увеличениния капитал. В този случай се прилага съответно чл. 28, ал. 3.

(2) По отношение на акционери, за които в резултат на увеличаване на капитала със сума, по-малка от приетата в решението за увеличаване на капитала, включително в случаите по чл. 30, ал. 2, възниква основание за искане на разрешение, се прилага съответно чл. 28, ал. 4.

(3) Условието и редът за издаване на разрешенията по този член, както и основанията за отказ, се определят с наредба на БНБ.

(4) При нарушение на изискванията на ал. 1 придобиването на акции поражда правно действие, но БНБ може да приложи мярката по чл. 103, ал. 2, т. 15.

Чл. 32. (1) Когато лице придобие три или повече от три на сто от акциите с право на глас в банка, лицензирана в Република България, Централният депозитар уведомява БНБ за името/наименованието и адреса/седалището на лицето в 7-дневен срок от вписване на придобиването в книгата на акционерите.

(2) Лицето по ал. 1 е длъжно при поискване от БНБ да ѝ представи в определен от нея срок документите по чл. 13, ал. 2, т. 7 - 9.

(3) При неизпълнение на изискването по ал. 2, както и когато представената информация не е достатъчно пълна и достоверна, към лицето може да се приложи мярката по чл. 103, ал. 2, т. 15.

(4) Българската народна банка има правомощията по ал. 3 и когато установи, че:

1. лицето е представило неверни данни, или
2. с дейността или влиянието си върху вземането на решения лицето може да навреди на надеждността или сигурността на банката или на нейните операции, или
3. лицето не е направило вноски със собствени средства.

Чл. 33. (1) Всяко физическо или юридическо лице, което възнамерява да прехвърли пряко или непряко квалифицираното си дялово участие в банка, лицензирана в Република България, или да намали квалифицираното си дялово участие така, че акциите му да спаднат съответно под 20, 33, 50, 66, 75 или 100 на сто от капитала, уведомява БНБ за:

1. размера на дяловото участие, което притежава преди прехвърлянето;
2. размера на дяловото участие, което ще притежава след прехвърлянето.

(2) Когато банка престава да бъде дъщерно дружество на определено лице, това лице уведомява БНБ.

(3) Уведомленията по ал. 1 и 2 се правят в срок не по-късно от 10 дни преди настъпване на съответното обстоятелство.

Чл. 34. (1) Банките, лицензирани в Република България, уведомяват БНБ в 7-дневен срок от узнаването за всяко придобиване или прехвърляне на акции от капитала им, в резултат на което дяловите участия на акционерите надхвърлят или спадат под един от праговете, посочени в чл. 28, ал. 1.

(2) Банките представят в БНБ до 15-о число на месеца, следващ всяко тримесечие, писмена информация относно имената на акционерите, притежаващи квалифицирано дялово участие, както и относно размера на това участие.

Чл. 35. Вписването на банка в търговския регистър се извършва, след като бъде представен издаденият от БНБ лиценз, а на промените по чл. 28, ал. 6 - съответното разрешение на БНБ.

Раздел IV. Отнемане на лиценз

Чл. 36. (1) Българската народна банка може да отнеме издадения лиценз за извършване на банкова дейност, когато:

1. банката не започне да извършва разрешената банкова дейност в срок от 12 месеца от издаването на лиценза;
2. са извършени нарушения по чл. 103, ал. 1;
3. банката е представила неверни сведения, които са послужили като основание за издаване на лиценза;
4. банката е преустановила извършването на дейност за срок повече от 6 месеца;
5. банката престане да отговаря на условията, при които е бил издаден лицензът;
6. банката не разполага с достатъчно собствен капитал или не може да се смята, че ще продължи да изпълнява задълженията си към кредиторите, включително когато не осигурява сигурност на поверените ѝ активи.

(2) Българската народна банка задължително отнема издадения лиценз на банка поради неплатежоспособност, когато:

1. не изпълнява повече от 7 работни дни свое изискуемо парично задължение, или
2. собственият ѝ капитал е отрицателна величина.

(3) Собственият капитал на банката се определя според надзорните изисквания и правилата, установени с наредбата по чл. 40, ал. 1.

(4) С акта за отнемане на лиценза БНБ назначава квестори, ако такива не са били назначени преди това.

(5) Разпоредбите на чл. 26, ал. 1 и чл. 34 от Административнопроцесуалния кодекс относно обясненията и възраженията на заинтересованите лица не се прилагат при издаване на актовете по този член.

(6) С отнемането на лиценза дейността на банката се прекратява и се извършва принудителната ѝ ликвидация.

Чл. 37. (1) След отнемането на лиценза на банка на основание чл. 36, ал. 1 БНБ отправя искане до търговския регистър за вписване на прекратяването на дейността и за обявяването ѝ в ликвидация.

(2) В случаите по чл. 36, ал. 2 БНБ отправя искане до компетентния съд за откриване на производство по несъстоятелност.

(3) Решенията на БНБ за отнемане на лиценз се обнародват в "Държавен вестник". Българската народна банка предприема и други мерки, необходими за уведомяване на обществеността за отнемането на съответния лиценз.

(4) Българската народна банка уведомява Европейската комисия за всеки отнет лиценз на банка.

(5) При отнемането на лиценз за извършване на банкова дейност на банка, която има клон в държава членка, БНБ уведомява своевременно за това компетентния надзорен орган на съответната държава.

Чл. 38. (1) Българската народна банка може да отнеме лиценза за извършване на банкова дейност на банка от трета държава за извършване на дейност чрез клон на основанията на чл. 36, ал. 1.

(2) Българската народна банка отнема лиценза за извършване на банкова дейност на банка от трета държава за извършване на дейност чрез клон, когато е отнет лицензът на банката от компетентния орган в държавата по седалището ѝ.

(3) След отнемането на лиценза на банка от трета държава БНБ предприема мерки, за да уведоми обществеността за отнемането на лиценза.

Глава четвърта. СОБСТВЕН КАПИТАЛ, ЛИКВИДНОСТ И ДРУГИ ИЗИСКВАНИЯ

Чл. 39. (1) За осигуряване изпълнението на задълженията към кредиторите банките трябва да притежават адекватен на поетите рискове от дейността им собствен капитал.

(2) Банките по всяко време поддържат собствен капитал, който превишава или е равен на сумата от капиталовите изисквания за:

1. кредитен риск - за цялостната им дейност;
2. позиционен риск, сетълмент риск и риск от контрагента - за дейността им в търговския портфейл;
3. валутен и стоков риск - за цялостната им дейност;
4. оперативен риск - за цялостната им дейност;
5. други рискове, свързани с дейността им.

(3) Акционерният капитал на банката, както и нейният собствен капитал, не трябва да спада под 10 млн. лв.

(4) Банковите групи и финансовите холдинги трябва да притежават адекватен собствен капитал в съответствие с приложимите за техните дъщерни дружества изисквания по ал. 2.

Чл. 40. (1) Структурата и елементите на собствения капитал, изискванията за капиталовата адекватност, начините и методите за изчисление, условията за одобрение или признаване на модели и подходи за оценка, както и условията и редът за одобряване или признаване на лица, които извършват оценка на рискове, се определят с наредба на БНБ.

(2) Във връзка с изискванията на чл. 39 БНБ:

1. издава разрешения за включване или предписания за изключване на определени позиции в собствения капитал;
 2. признава агенции за външна кредитна оценка или експортно застраховане;
 3. признава споразумения за нетиране;
 4. разрешава и утвърждава използването за надзорни цели на усъвършенствани подходи и вътрешнорейтингови модели за измерване на кредитния, операционния и пазарния риск;
 5. разрешава използването на алтернативни подходи и техники;
 6. признава установено в друга държава членка или в трета държава надзорно третиране, ако това третиране се извършва в съответствие с принципите, установени в този закон и в актовете по прилагането му.
- (3) С наредбата по ал. 1 БНБ определя условията и реда за издаване на разрешенията по ал. 2.

Чл. 41. (1) Банките не могат да изплащат дивиденди или да извършват разпределение на капитал, преди да са заделени необходимите средства за фонд "Резервен", както и ако това би довело до нарушаване на изискванията, установени с наредбата по чл. 40, ал. 1.

(2) Средствата във фонд "Резервен" на банките не могат да бъдат използвани за разпределяне на дивиденди без разрешение на БНБ.

Чл. 42. (1) Всяка банка управлява активите и пасивите си по начин, който ѝ позволява по всяко време да изпълнява изискуемите си задължения, като:

1. приема планове за финансиране и за ликвидност, отразяващи особеностите на дейността ѝ;
2. поддържа ликвидни средства за обезпечаване несъответствията на входящите и изходящите парични потоци;
3. поддържа система за наблюдение и контрол на лихвения риск при всички операции;
4. коригира своевременно падежната структура на активите и пасивите при промяна на пазарните условия;
5. поддържа необходимата информация за изчисляване на ликвидната си позиция във всеки един момент.

(2) Ликвидните активи, падежната структура на активите, пасивите и задбалансовите позиции и другите изисквания за управление на ликвидността се определят с наредба на БНБ.

Чл. 43. Банката периодично оценява кредитите и другите рискови експозиции и формира провизии за загуби от обезценка по критерии, определени с наредба на БНБ.

Чл. 44. (1) Банките и банковите групи са длъжни по всяко време да не надвишават установените съотношения на големите експозиции към собствения им капитал.

(2) Банките и банковите групи установяват експозицията към едно лице или икономически свързани лица като сбор от балансови активи и задбалансови позиции,

определени с наредба на БНБ.

(3) Експозицията към едно лице или икономически свързани лица се смята за голяма, когато е равна или превишава 10 на сто от собствения капитал на банката или банковата група.

(4) Решение, което води до формиране на голяма експозиция, се взема от управителния съвет (съвета на директорите). Когато експозицията надхвърля 15 на сто, решението се взема с единодушие.

(5) Експозицията към едно лице или икономически свързани лица не може да надвишава 25 на сто от собствения капитал на банката или банковата група.

(6) Общият размер на всички големи експозиции по ал. 3 не може да надвишава 8 пъти собствения капитал.

(7) Българската народна банка определя условията и реда, при които отделни експозиции могат да участват с намален размер или да бъдат изключени при определяне на съотношенията по ал. 5 и 6, както и по чл. 45, ал. 6.

Чл. 45. (1) Банката може само с единодушно решение на колективния ѝ управителен орган да формира експозиции към:

1. администратори на банката;
2. акционери, притежаващи акции, които им осигуряват повече от 10 на сто от общия брой на гласовете в общото събрание на акционерите;
3. акционер, чийто представител е член на управителния или надзорния орган на банката;
4. съпрузи, братя, сестри и роднини по права линия до трета степен включително на лицата по т. 1, 2 и 3;
5. юридически лица, в управлението на които участват лица по т. 1 - 4;
6. търговски дружества, в които банката или лице по т. 1 - 4 участва в управлението или има квалифицирано дялово участие;
7. трети лица, действащи за сметка на лицата по т. 1 - 6.

(2) В случаите по ал. 1 с решението за формиране на експозицията се определят и условията по нея.

(3) Редът по ал. 1 не се прилага, когато:

1. размерът на експозицията към лице по ал. 1, т. 1 и 4 не надхвърля годишното му възнаграждение;
2. размерът на експозицията към лице по ал. 1, т. 2, 3, 5, 6 и 7 е по-малък от едно на сто от собствения капитал на банката, но не повече от 300 000 лв.

(4) Банките не могат да предоставят благодетелстващи условия по експозициите към лицата по ал. 1, изразяващи се във:

1. сключване на сделка, която поради своето естество, цел, характеристика или риск банката обичайно не би сключила с клиенти извън лицата по ал. 1;
2. събиране на лихви, такси или други парични задължения или приемане на обезпечения, които са по-ниски от тези, изисквани от други клиенти при сходни случаи.

(5) Размерът на необезпечен кредит, предоставен от банка на неин служител, не може да надхвърля 24 пъти брутно му месечно възнаграждение, като общият размер на тези кредити не може да надхвърля три на сто от собствения капитал на банката. За предоставянето на такива кредити банките приемат вътрешни правила.

(6) Общата експозиция на банката към лице по ал. 1 не може да надвишава 10

на сто от собствения ѝ капитал, а когато това лице е банка - 20 на сто. Общият размер на всички формирани експозиции на банката към лицата по ал. 1 не може да надхвърля 20 на сто от собствения ѝ капитал.

(7) По смисъла на този член експозиция към едно лице е сборът от балансовите активи и задбалансовите позиции, определени с наредбата по чл. 44, ал. 2.

Чл. 46. Администраторите, предоставили кредити в нарушение на чл. 44 и 45, носят солидарна отговорност за предоставените суми заедно с кредитополучателя.

Чл. 47. (1) Общият размер на дяловите участия на банката в дружества, които не са банки, инвестиционни посредници или застрахователи, не може да надвишава 50 на сто от собствения ѝ капитал, а заедно с вложенията ѝ в недвижими имоти и други материални дълготрайни активи - собствения ѝ капитал.

(2) Размерът на прякото и/или косвеното дялово участие на банката в дружество, което не е банка, инвестиционен посредник или застраховател, не може да надхвърля 10 на сто от собствения ѝ капитал.

(3) Банката не може да бъде неограничено отговорен съдружник в търговско дружество.

Глава пета.

ОСОБЕНИ ПРАВИЛА ЗА ДРУЖЕСТВО ЗА ЕЛЕКТРОННИ ПАРИ

Чл. 48. (1) Дружество за електронни пари е акционерно дружество, което извършва дейност по издаване на електронни пари.

(2) Дружеството за електронни пари може да извършва и:

1. предоставяне на финансови и нефинансови услуги, пряко свързани с издаването на електронни пари, като:

а) управление на електронни пари чрез извършването на оперативни и други спомагателни дейности, свързани с тяхното издаване;

б) издаване и управление на други средства за плащане освен предоставянето на кредит под всякаква форма;

2. услуги по съхраняване на информация върху електронни устройства от името на други дружества или публични институции.

(3) Дружеството за електронни пари не може по занятие да извършва друга търговска дейност извън посочената в ал. 1 и 2.

(4) Изискванията за издаване на лиценз, за извършване на дейност, надзор и прекратяване на банка се прилагат и за дружествата за електронни пари, доколкото в този закон не е предвидено друго.

(5) Дружество за електронни пари, получило разрешение от компетентните органи на държава членка, може да извършва на територията на Република България директно или чрез клон само услугите по издаване на електронни пари без спомагателните услуги по ал. 2.

(6) Дружеството за електронни пари не може да придобива участие в други дружества освен в дружества, които осъществяват оперативни или други спомагателни

дейности, свързани с издаването или разпространението на електронни пари от същото дружество за електронни пари.

(7) Привличането на парични средства за издаване на електронни пари не представлява привличане на влогове или други възстановими средства по смисъла на този закон, ако електронните пари се издават незабавно след приемането на съответните парични средства.

Чл. 49. (1) Минимално необходимият внесен капитал за учредяване на дружество за електронни пари не може да бъде по-малък от 2 млн. лв.

(2) Размерът на собствения капитал на дружество за електронни пари не трябва да спада под стойността по ал. 1.

(3) Размерът, структурата и съотношенията на собствения капитал, с който трябва да разполагат по всяко време дружествата за електронни пари, както и активите, в които могат да извършват вложения, се определят с наредба на БНБ.

(4) Разпоредбите на глава четвърта не се прилагат за дружествата за електронни пари.

Чл. 50. (1) Дружествата за електронни пари притежават активи на стойност, не по-малка от стойността на всички финансови задължения, свързани с издадените електронни пари в обращение.

(2) Видовете активи, тяхната оценка и размер, условията за управление на рисковете и ограниченията по отношение на пазарните рискове, на които дружествата за електронни пари могат да бъдат изложени при извършване на инвестициите по ал. 1, се определят с наредба на БНБ.

(3) Ако стойността на активите по ал. 1 спадне под стойността на финансовите задължения, свързани с издадените електронни пари в обращение, съответното дружество за електронни пари е длъжно да предприеме подходящи мерки за своевременно подобряване на финансовото си състояние.

(4) За целите по ал. 3 БНБ може да разреши за определен период стойността на финансовите задължения на дружеството, свързани с издадените електронни пари в обращение, да бъде гарантирана с активи, различни от тези по ал. 1, до сума, която не надхвърля по-малката стойност от 5 на сто от финансовите задължения на дружеството или от размера на собствения му капитал.

(5) Дружествата за електронни пари трябва да имат стабилно и разумно управление, административни и счетоводни процедури и адекватни механизми за вътрешен контрол, които да защитават дружеството от финансовите и нефинансовите рискове, на които е изложено, включително от технически и процедурни рискове, както и от рискове, които са свързани с неговото сътрудничество с дружества, извършващи оперативни или други спомагателни функции, свързани с предоставяните от дружеството за електронни пари услуги.

Глава шеста.

РАЗКРИВАНЕ НА КОНФЛИКТ НА ИНТЕРЕСИ. ДОВЕРИТЕЛНОСТ

Чл. 51. (1) Всеки администратор в банка е длъжен да разкрие писмено пред управителния ѝ орган търговския, финансовия или друг делови интерес, който той или членовете на семейството му имат от сключването на търговска сделка с банката.

(2) Делови интерес е налице винаги, когато страна по договор с банката е:

1. администраторът или член на неговото семейство;

2. лице, с което администраторът или член на неговото семейство е икономически свързан, като:

а) притежава пряко или косвено квалифицирано дялово участие;

б) е негов администратор;

в) е съдружник в събирателно дружество, командитно дружество или в дружество с ограничена отговорност.

(3) Всеки администратор е длъжен при встъпване в длъжност да декларира писмено пред управителния съвет (съвета на директорите) имената и адресите на икономически свързаните с него или с членовете на семейството му лица и деловите интереси, които администраторът и членовете на семейството му имат с банката към момента на подаването на декларацията. При промяна на декларираните обстоятелства администраторът подава нова декларация в 7-дневен срок от настъпване на промяната.

(4) Администратор, който има делови интерес от сключването на дадена сделка с банката, не участва нито в преговорите, нито в обсъждането и вземането на решение за сключването ѝ.

(5) Администраторите и другите служители на банката са длъжни при изпълнение на задълженията си да поставят интересите на банката и на нейните клиенти над своите собствени интереси.

(6) Банките създават такава организация на дейността си, която да не позволява администраторите и другите служители да се поставят в положение, при което техните задължения към клиент на банката влизат в конфликт със задълженията им към друг клиент или техните собствени интереси влизат в конфликт със задълженията им към клиент на банката.

Чл. 52. Сделките, сключени от администратор в нарушение на чл. 51, са нищожни. Нищожността може да бъде прогласена от съда по искане на банката, на БНБ или на друго заинтересовано лице.

Чл. 53. Когато установи, че администратор нарушава чл. 51, БНБ може да задължи компетентния орган на банката да прекрати правомощията му в определен срок или го отстранява от длъжност, ако не бъде освободен в определения срок.

Чл. 54. Банките приемат правила, с които уреждат реда за разкриване на конфликти на интереси и за осигуряване на доверителност, за да не се допуска увреждане на интерес на клиент на банката за сметка на друг клиент или на администратор или служител на банката, както и на интерес на банката за сметка на интерес на нейни администратори или служители.

Глава седма.

ОТНОШЕНИЯ МЕЖДУ БАНКИТЕ И МЕЖДУ БАНКИТЕ И ОБСЛУЖВАНИТЕ ОТ ТЯХ ЛИЦА

Чл. 55. Банките могат да емитират в левове и в чуждестранна валута облигации, други дългови ценни книжа, както и права, свързани с тях.

Чл. 56. (1) Българската народна банка създава информационна система за:

1. паричните задължения на клиентите към банките;
2. паричните задължения на клиентите към дъщерните финансови институции на банки.

(2) Дъщерните финансови институции на банките получават и ползват информация от информационната система по ал. 1 чрез банката майка.

(3) Събраната информация може да се ползва при запазване на банковата тайна.

(4) Условието и редът за създаване и функциониране на системата и за ползване на информацията от нея се определят с наредба на БНБ.

(5) Предоставянето и ползването на информация от лица, различни от банки или техни дъщерни финансови институции, се допуска, ако това е предвидено в отделен закон.

Чл. 57. (1) Банката може да приема пари на влог само при обявени условия, които е длъжна да прилага към всички клиенти вложители.

(2) Условието по ал. 1 трябва да съдържа:

1. лихвените проценти и метода за изчисляване на лихвата;
2. периодите на лихвените плащания и данни дали лихвеният процент е променлив и при какви условия;

3. минималната сума, приемана на влог;

4. срока за предизвестие и последиците при предсрочно теглене на влога;

5. размера, до който влоговете са гарантирани.

Чл. 58. (1) При отпускане на кредит банката предоставя безплатно и в писмена форма на клиента своите условия по кредитите, които съдържат най-малко:

1. данни за общите разходи по кредита (такси, комисиони и други разходи, пряко свързани с договора за кредит) и за обективните критерии, въз основа на които тези разходи могат да се изменят;

2. лихвения процент, изразен като годишен лихвен процент, метода за изчисляване на лихвата, както и условията, при които може да се променя лихвата до пълното погасяване на кредита;

3. допълнителните задължения, свързани с разплащанията;

4. условията и разходите при предсрочно погасяване на кредита.

(2) Разходите по кредита се определят изрично и изчерпателно с договора за кредит, включително за случаите на предсрочно погасяване.

Чл. 59. (1) Банката обявява условията по влоговете и кредитите в помещения, до които клиентите имат достъп.

(2) Условието по влоговете и кредитите се формулират ясно и по разбираем за клиентите начин.

Чл. 60. (1) При предоставяне на кредити банката не може да приема като обезпечение акции, издадени от нея или от свързани с нея лица.

(2) Когато кредитът или отделни вноски от него не бъдат издължени на договорените дати за плащане, както и в случаите, когато кредитът бъде обявен за предсрочно изискуем поради неплащане в срок на една или повече вноски по кредита, банката има право да получи изпълнителен лист по извлечение от сметка за цялата дължима сума.

(3) В договора може да се предвиди, че банката има право да продаде на търг заложената вещь по ред, установен с наредба, издадена съвместно от министъра на правосъдието и управителя на БНБ. Този ред не се прилага за залозите, учредени по Закона за особените залози.

(4) Банката има право на законна ипотека върху недвижимите имоти и вещните права върху тях, които се придобиват изцяло или частично чрез ползване на банков кредит.

(5) При пълно погасяване на кредита банката заличава, съответно освобождава, предоставените обезпечения в срок не по-дълъг от 14 дни от искането на клиента и заплащане на дължимите такси.

Чл. 61. Банките могат да изискват от кредитополучателите да им предоставят отчетни и други документи, свързани с кредита и тяхната дейност, както и да извършват проверки на обезпеченията и за целевото използване на предоставените кредити.

Глава осма. БАНКОВА И ПРОФЕСИОНАЛНА ТАЙНА

Чл. 62. (1) Служителите на банката, членовете на управителните и контролните органи на банката, длъжностните лица в БНБ, ликвидаторите, синдиците, както и всички други лица, работещи за банката, не могат да разгласяват, както и да ползват за лично или за членовете на семейството им облагодетелстване информация, представляваща банкова тайна.

(2) Банкова тайна са фактите и обстоятелствата, засягащи наличностите и операциите по сметките и влоговете на клиентите на банката.

(3) Всички служители на банката при встъпване в длъжност подписват декларация за спазване на банковата тайна.

(4) Разпоредбата на ал. 1 се отнася и за случаите, когато отношенията на посочените лица с банката са прекратени или дейността им е преустановена.

(5) Освен на БНБ и за целите и при условията на чл. 56 банката може да дава сведения по ал. 2 за отделни клиенти само с тяхно съгласие или по решение на съда.

(6) Съдът може да постанови разкриване на сведенията по ал. 2 и по искане на:

1. прокурора - при наличие на данни за извършено престъпление;

2. министъра на финансите или упълномощено от него лице - в случаите на чл.

143, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс;

3. директора на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, когато:

а) се представят доказателства, че проверяваното лице е осуетило извършването на проверка или ревизия или не води необходимата отчетност, както и че тя е непълна или недостоверна;

б) с акт на компетентен държавен орган е установено настъпването на събитие, довело до унищожаване на отчетна документация на проверяваното лице;

4. Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност и директорите на териториалните й дирекции;

5. директора на Агенцията за държавна финансова инспекция или упълномощени от него длъжностни лица, когато с акт на орган на агенцията е установено, че:

а) ръководството на проверяваната организация или лице осуетява извършването на контролна дейност от органите на агенцията;

б) в проверяваната организация или лице не се води счетоводна отчетност или тя е непълна или недостоверна;

в) има данни за липси;

г) с акт на държавен орган е установено настъпването на случайно събитие, довело до унищожаване на отчетна документация на проверяваната организация или лице;

6. директора на Агенция "Митници" и директорите на регионалните митнически дирекции, когато:

а) с акт на митническите органи е установено, че проверяваното лице е осуетило извършването на митническа проверка или не води необходимата отчетност, както и ако водената отчетност е непълна или недостоверна;

б) с акт на митническите органи са установени митнически нарушения;

в) е необходимо налагането на запори върху банкови сметки за обезпечаване на установени от митническите органи вземания, събирани от тях, както и за обезпечаване на глоби, законни лихви или други;

г) с акт на държавен орган е установено настъпването на случайно събитие, довело до унищожаване на отчетна документация на провервания от митническите органи обект;

7. директора на Национална служба "Полиция" на Министерството на вътрешните работи - за целта на разследването по образувано наказателно производство;

8. директора на Национална служба "Сигурност" на Министерството на вътрешните работи - когато това е необходимо за защита на националната сигурност.

(7) Районният съдия се произнася по искането по ал. 6 с мотивирано решение в закрито заседание не по-късно от 24 часа от постъпването му, като определя периода, за който се отнасят сведенията по ал. 1. Решението на съда не подлежи на обжалване.

(8) По писмено искане на директора на Националната следствена служба, на Национална служба "Сигурност" или на Национална служба "Полиция" банките предоставят информация за наличностите и движението по сметките на дружествата с над 50 на сто държавно и/или общинско участие.

(9) По писмено искане на председателя на Държавната комисия по сигурността на информацията или на ръководителите на службите за сигурност и на службите за

обществен ред банките предоставят информация, представляваща банкова тайна, за лица, които са обект на проучване за надеждност, при условията и по реда на Закона за защита на класифицираната информация. Към искането се прилага съгласие на проучваното лице за разкриването на тези сведения.

(10) При наличие на данни за организирана престъпна дейност или за изпиране на пари главният прокурор или оправомощен от него заместник може да поиска от банките да предоставят сведенията по ал. 2. Отправените искания към банките и получената в отговор информация се завеждат в регистър при главния прокурор и в БНБ.

(11) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) Банките предоставят на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите информацията относно доходите от спестявания при условията и по реда на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 63. (1) Професионална тайна е информацията, която БНБ придобива или създава за целите на банковия надзор или във връзка с него и чието разгласяване би увредило търговския интерес или престижа на банка или нейни акционери. Професионалната тайна не представлява служебна тайна по смисъла на Закона за защита на класифицираната информация.

(2) Не е професионална тайна информацията, която подлежи на публикуване или оповестяване съгласно нормативен акт.

(3) Членовете на управителния съвет, служителите, външните одитори, експертите и другите лица, работещи за БНБ, са длъжни да пазят професионалната тайна, включително след прекратяване на отношенията им с БНБ.

(4) Лицата по ал. 3 могат да използват информацията, представляваща професионална тайна, единствено за целите и при изпълнение на служебните си задължения. Тази информация не може да се разгласява или предоставя на други лица или органи освен посочените в чл. 64.

(5) Ограниченията по ал. 4 не се прилагат, ако информацията се предоставя в обобщен или резюмиран вид, така че да не могат да бъдат идентифицирани банката или лицата, за които се отнася.

(6) Информацията, получена от банка или от друго задължено лице по този закон, може да им се предостави обратно без ограничение.

Чл. 64. (1) Лицата по чл. 63, ал. 3 могат да предоставят информация, представляваща професионална тайна, на следните органи във връзка с изпълнението на техните функции или задължения:

1. органите на съдебната власт - в случаите на образувано наказателно производство;

2. съда:

а) в случаите на обжалване на административен акт на БНБ, издаден по реда на този закон;

б) във връзка със съдебно дело, засягащо извършени надзорни действия;

в) в случаите на образувано производство по ликвидация или несъстоятелност на банка, с изключение на информацията, която се отнася до трети лица, които желаят да придобият предприятието на банката;

3. органите за финансов надзор в Република България, на Фонда за гарантиране на влоговете в банките и на Агенцията за финансово разузнаване - в случаи и по ред, определени със съвместни инструкции или споразумения;

4. синдиките или ликвидаторите на банки, както и на органите, които по закон осъществяват контрол върху банка в производство по ликвидация или несъстоятелност;

5. одиторите на финансовите отчети на банки или на други финансови институции, както и на лицата, които по закон осъществяват контрол върху одиторите на банки, застрахователи, инвестиционни посредници или други финансови институции;

6. органите на други държави членки, на които е възложено задължение да упражняват надзор над финансови институции, застрахователи, финансовите пазари или платежните системи;

7. органите на други държави членки, които участват в процедури по ликвидация или несъстоятелност на банки или в други подобни процедури, както и на органите на държави членки, които отговарят за контрола над банки в производство по несъстоятелност, ликвидация или в други подобни процедури;

8. органите на други държави членки, които отговарят за предвидените от закон одити на отчетите на банки и на други финансови институции, както и на органите, които по закон осъществяват контрол върху одиторите на банки;

9. органите, които управляват схеми за гарантиране на влоговете в държави членки;

10. Европейската централна банка и на централните банки на държави членки.

(2) Органите по ал. 1 са длъжни да използват получената информация само за целите, за които им е предоставена, и да не я разпространяват и предоставят на трети лица освен при изпълнение на задължение, предвидено в закон.

(3) Органите по ал. 1, т. 3 - 10 могат да получават информация от БНБ, ако са обвързани от задължение за опазване на професионална тайна, аналогично на установеното в този закон.

(4) Когато професионалната тайна е и банкова тайна, прилага се предвиденият в този закон ред за разкриване на банкова тайна.

(5) Българската народна банка съобщава на Европейската комисия и на останалите държави членки имената на контролните органи по ал. 1, т. 4 и 5, които могат да получават информация, представляваща професионална тайна.

Чл. 65. (1) Разпоредбата на чл. 63 се прилага и за информацията, получена от БНБ от компетентните надзорни органи на държави членки. Тази информация може да се използва само в процеса на изпълнение на надзорните задължения на БНБ и само за следните цели:

1. за проверка дали са спазени условията за издаване на лиценз на банка съгласно глава трета или за да се улесни надзорът на неконсолидирана или консолидирана основа при извършването на такава дейност, включително за наблюдението на ликвидността, платежоспособността, големите експозиции, управленските и счетоводните процедури, както и на механизмите за вътрешен контрол;

2. за прилагане на мерки и санкции по реда на този закон;

3. в производства по обжалване на административни актове на БНБ по административен или съдебен ред.

(2) Лицата по чл. 63, ал. 3 могат да предоставят на компетентните надзорни органи на държави членки информация, представляваща професионална тайна, при условие че тези органи спазват изискванията за опазване на такава тайна.

(3) Информацията, получена от БНБ от компетентните надзорни органи на други държави членки, може да се предоставя по реда на този закон на органите по чл. 64 или на други лица и органи, ако е налице изрично писмено съгласие на компетентния надзорен орган на държавата членка, от който е получена информацията, и при спазване на условията, при които е дадено това съгласие.

(4) Информацията, получена от служители на БНБ при извършване на проверки на място в държава членка, не може да се предоставя без изричното писмено съгласие на компетентния надзорен орган на държавата членка, в която е била извършена проверката, и при спазване на условията, при които е дадено това съгласие.

Чл. 66. Информация, представляваща професионална тайна, може да се предоставя на компетентен надзорен орган от трета държава въз основа на споразумение по чл. 88 и при условие че:

1. получателят осигурява най-малко същата защита на предоставената информация като предвидената в този закон;

2. получателят има правомощие и е съгласен да предоставя информация от същия вид при поискване от БНБ;

3. обмяната на информация има за цел изпълнението на надзорните функции на посочения надзорен орган;

4. получателят има основателна потребност от исканата информация.

Глава девета. СЪХРАНЯВАНЕ, ПРЕДОСТАВЯНЕ И ОПОВЕСТЯВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

Чл. 67. Банката създава, поддържа и осъвременява информационна система, която съдържа:

1. устава и другите вътрешни правила с всички изменения и допълнения в тях;

2. определени от БНБ данни за акционерите;

3. книги с протоколи от заседанията на общото събрание на акционерите и на другите органи за управление;

4. счетоводна информация, отразяваща ясно и вярно вида, размера и основанието на сключените сделки и отражението им върху финансовото състояние на банката, от която да може да се установи дали банката извършва дейността си в съответствие с разпоредбите на този закон;

5. информация по клиенти с данни за сключените с тях или за сметка на тях сделки и за кредитните и дебитните им салда;

6. друга информация, изисквана по този закон и от актовете на БНБ.

Чл. 68. Банката създава и поддържа досиета за всеки кредит с данни за клиента, основанието, условията и размера на кредита и неговото обезпечение, решението на

компетентния орган за отпускане на кредита и всички други данни, свързани със сключването и изпълнението на договора.

Чл. 69. Банките и дружествата за електронни пари представят на БНБ отчети и доклади по форма, съдържание и в срокове, определени от нея.

Чл. 70. (1) Всяка банка публикува на всеки 6 месеца най-малко в един централен ежедневник счетоводен баланс и отчет за приходите и разходите.

(2) Всяка банка оповестява и друга информация по форма, съдържание и в срок, определени с наредба на БНБ.

Чл. 71. (1) Банките в 10-дневен срок уведомяват писмено БНБ за взетите решения относно:

1. персонални промени в управителния съвет, надзорния съвет, съвета на директорите, както и за упълномощаване на прокуристи;

2. намаляване или увеличаване на капитала;

3. откриване и закриване на клонове в Република България и за временно спиране извършването на банкови операции от тях;

4. преустановяване извършването на определен вид сделки;

5. формиране на голяма експозиция по чл. 44 или на експозиция по чл. 45;

6. изменения в устава и другите вътрешни правила на банката;

7. назначаване на одитор по чл. 76.

(2) При изпадането на банка в неплатежоспособност лицата, които я управляват и представляват, уведомяват незабавно БНБ за това обстоятелство.

(3) Промените в състава на управителния съвет (съвета на директорите), упълномощаването на прокуристи, изборът на одитор, както и измененията в устава, не поражат действие, ако не е налице одобрение на БНБ. Одобрението се смята за дадено, ако тя не е възразила в срок 10 дни от уведомяването ѝ.

Чл. 72. (1) Банките представят в БНБ копия от своите устава, правилници, инструкции и други актове, съдържащи разпоредби относно обхвата и реда за извършване на операциите, капитала и вътрешната организация на банката, в 10-дневен срок от приемането им, съответно от внасяне на измененията и допълненията в тях.

(2) Банките представят в БНБ копия от протоколите за проведените общи събрания на акционерите в 10-дневен срок от провеждането на съответното събрание.

(3) Банките поддържат в БНБ заверен и осъвременяван списък на лицата, които са оправомощени да представляват банката, включително относно дейността на неин клон, придружен с описание на техните правомощия и с образци от подписите им.

Глава десета.

ОРГАНИЗАЦИЯ, ВЪТРЕШЕН КОНТРОЛ И ГОДИШНО ПРИКЛЮЧВАНЕ

Чл. 73. (1) Компетентният орган за управление на всяка банка приема и периодично преглежда:

1. организационната структура на банката;
2. реда за определяне и делегиране на правомощията и отговорностите на администраторите;
3. стратегията и плана за дейността на банката;
4. политиката за управление и контрол на риска;
5. реда за изготвяне и обхвата на управленската информация;
6. организацията на оперативния контрол, включително правилата и процедурите по одобряване, изпълнение и отчитане на операциите;
7. вътрешните правила и процедури за наблюдение на риска и ефективността на контролните системи и за докладване на установените слабости в организацията и дейността на структурните звена.

(2) Алинея 1 се прилага съответно и за клоновете на банки от трети държави.

(3) Банките приемат правила за кредитната си дейност, които трябва да съдържат най-малко:

1. информацията, изисквана от кредитоискателя;
2. начина за оценка на кредитоспособността на кредитоискателя и на неговите поръчители и гаранتي;
3. начина за оценка на предлаганите обезпечения;
4. начина за оценка на ефективността на предлагания за кредитиране проект;
5. реда за вземане на решение за отпускане на кредит съобразно неговия вид;
6. реда за ползване и издължаване на кредита;
7. реда за контрол върху целевото използване на кредита, текущото финансово състояние на длъжника и неговите поръчители и достатъчността на обезпечението;
8. видовете кредитни и други санкции и начина на прилагането им.

Чл. 74. (1) Всяка банка създава специализирана служба за вътрешен одит, чието ръководство се избира и освобождава от общото събрание на акционерите.

(2) Ръководството на службата за вътрешен одит информира незабавно БНБ за установените от него нарушения в управлението на банката, които са довели или могат да доведат до значителни вреди за банката.

(3) Банките приемат правила относно организацията и дейността на вътрешния контрол и създават системи за контрол, съобразени с обема на извършваните операции, разнообразието на сделките и видовете рискове, произтичащи от тях, в съответствие с наредба на БНБ.

Чл. 75. (1) Банките изготвят финансовите си отчети въз основа на Закона за счетоводството и съгласно изискванията на БНБ.

(2) Банките и банковите групи представят на БНБ финансови отчети, които отразяват финансовото им състояние както поотделно, така и на консолидирана основа.

(3) Банките, които са дъщерни дружества в банкова група, финансов холдинг или холдинг със смесена дейност, представят на БНБ консолидираните финансови отчети на групата или холдинга, в които участват.

Чл. 76. (1) Годишните финансови отчети на всяка банка, както и надзорните отчети, определени от БНБ, се проверяват и заверяват от специализирано одиторско предприятие, което е регистриран одитор съгласно Закона за независимия финансов одит.

(2) Лицата, които имат материални интереси в някоя банка, различни от тези на вложители, или са служители или представители на банката, не могат да бъдат избирани за нейни одитори или да участват в одита на банка.

(3) Едно и също лице не може да бъде одитор на една и съща банка за период, надхвърлящ 5 последователни години.

(4) Всяка банка съгласува предварително с БНБ избора на одитор.

(5) Не може да бъде одитор лице, ако то или регистрираните одитори в него не са спазвали изискванията на отменения Закон за банките (обн., ДВ, бр. 52 от 1997 г.; доп., бр. 15 от 1998 г.; изм., бр. 21, 52, 70 и 98 от 1998 г., бр. 54, 103 и 114 от 1999 г., бр. 24, 63, 84 и 92 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г., бр. 45, 91 и 92 от 2002 г., бр. 31 от 2003 г., бр. 19, 31, 39 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33 и 34 от 2006 г.) или на този закон и нормативните актове по прилагането им през последните три години преди предлагането им за одитори.

(6) Ако в срок от 14 дни от датата на искането за съгласуване БНБ не е направила възражение, приема се, че предложението за избор на одитор е съгласувано.

(7) В доклада си одиторът дава заключение за обстоятелствата относно достоверното представяне на имущественото и финансовото състояние на банката и получения финансов резултат. Одиторът извършва преглед и изразява одиторско мнение и относно:

1. надеждността на системите за вътрешен контрол;

2. съответствието на изготвените от банката надзорни отчети с изискванията на този закон и на актовете по прилагането му.

(8) Резултатите от проверката на годишните финансови отчети се отразяват и в отделен доклад за надзорни цели, изготвен според изискванията, определени с наредба на БНБ. Този доклад се предава на БНБ.

Чл. 77. (1) Одиторите информират незабавно и в писмена форма БНБ за всички обстоятелства, които са им станали известни в хода на проверката и които:

1. представляват нарушение на законите, подзаконовите нормативни актове и актовете на БНБ, които регулират банковата дейност;

2. засягат или могат да доведат до засягане нормалното функциониране на банката;

3. водят или биха могли да доведат до ситуация, при която банката няма да е в състояние да изпълнява своите парични задължения;

4. водят до отказ на одитора да завери отчетите или до заверка на отчетите с изразяване на резерви;

5. са свързани с действия на администратор на банката, които причиняват или могат да причинят значителни вреди на банката или на нейни клиенти;

6. са свързани с неверни или непълни данни в отчетите и докладите, които банките редовно представят в БНБ.

(2) Одиторите на банките са длъжни при писмено искане от БНБ да й представят съответната документация относно обстоятелствата по ал. 1, както и друга

информация и документи, придобити в хода на одита.

(3) Одиторите на дружества, с които банката се намира в тесни връзки, които произтичат от отношения на контрол, са длъжни да информират незабавно БНБ, когато установят обстоятелства, аналогични на посочените в ал. 1.

(4) Одиторите не носят отговорност за нарушаване на съответните законови или договорни условия за запазване на конфиденциалност в случаите, когато по реда на този закон добросъвестно са предоставили информация на БНБ.

Чл. 78. (1) Годишният финансов отчет за дейността на клона в Република България на кредитна институция със седалище в трета държава се проверява и заверява от специализирано одиторско предприятие, което е регистриран одитор съгласно Закона за независимия финансов одит, и се публикува съгласно Закона за счетоводството.

(2) АLINEЯ 1 не се прилага за клонове на кредитни институции, лицензирани в държава членка.

(3) Кредитна институция, лицензирана в друга държава членка или със седалище в трета държава, която извършва дейност в Република България чрез клон, публикува на български език при спазване изискванията на Закона за счетоводството годишния си финансов отчет на самостоятелна и консолидирана основа, както и доклада на одиторите.

(4) Годишният финансов отчет и докладът на кредитната институция по ал. 3 се представят във форма и съдържание съгласно изискванията на държавата, където тя е лицензирана - ако това е държава членка, или където е седалището ѝ - ако това е трета държава. След публикуването им годишният финансов отчет и докладът трябва да бъдат на разположение в клона по всяко време.

Глава единадесета. НАДЗОР ВЪРХУ БАНКОВАТА ДЕЙНОСТ

Раздел I. Общи правила

Чл. 79. (1) Българската народна банка упражнява надзор върху дейността на банките за спазването на установените с този закон правила и на издадените актове по прилагането му, за осигуряване на надеждно и сигурно управление на банките и рисковете, на които те са изложени или могат да бъдат изложени, както и за поддържане на адекватен на рисковете собствен капитал.

(2) Българската народна банка извършва надзорен преглед на правилата, стратегиите, процедурите и механизмите, въведени от банките в изпълнение на изискванията на този закон и на актовете по прилагането му, и оценява рисковете, на които банките са или могат да бъдат изложени. Въз основа на прегледа и оценката БНБ определя дали правилата, стратегиите, процедурите и механизмите, въведени от банките, начинът на тяхното прилагане, както и собственият им капитал, осигуряват стабилно управление и покритие на рисковете.

(3) Периодичността и интензивността на надзорния преглед и на оценката по ал.

2 се определят от големината на съответната банка, от системното ѝ значение, характера, мащаба и сложността на дейността ѝ. Надзорният преглед по ал. 2 се извършва най-малко веднъж годишно.

(4) Надзорът по ал. 1 - 3 обхваща дейността на банките, лицензирани в Република България, включително за дейността им, осъществявана чрез клон или директно на територията на държава членка или на трета държава.

(5) Българската народна банка упражнява надзор и върху дейността на клоновете на банки от трета държава, а в случаите, посочени в този закон - и върху дейността на клонове на банки от държави членки.

(6) Дейността на финансов холдинг или на холдинг със смесена дейност, който има банка за дъщерно дружество, е обект на надзор на консолидирана основа, извършван от БНБ, освен ако в нормативен акт е предвидено друго.

(7) Българската народна банка има правомощията по чл. 80, ал. 1 и 3 и спрямо юридическите лица, които са контролирани от банка, ако това е необходимо за целите на надзора по ал. 1 и 6.

(8) Българската народна банка, нейните органи и оправомощените от тях лица не носят отговорност за вреди при упражняване на надзорните си функции, освен ако са действали умишлено.

(9) Предприятията, за които според обстоятелствата може да се предположи, че осъществяват банкова дейност без разрешение, са длъжни да предоставят на БНБ при поискване необходимата информация и документи. За целта оправомощените лица могат да извършват проверки на място.

(10) Българската народна банка има право да предявява искиове пред съда за отмяна на незаконосъобразни решения на общото събрание на акционерите на банка или на нейните органи за управление в срок един месец от уведомяването на БНБ за вземане на съответното решение.

(11) За издаване на разрешения и документи, както и за извършване на административни услуги, които произтичат от упражняването на банковия надзор, банките и другите лица заплащат на БНБ такси по ред и в размери, определени от управителния съвет на БНБ.

Чл. 80. (1) Българската народна банка има право да изисква от банките и от акционерите им да ѝ предоставят всички необходими счетоводни и други документи, както и информация за дейността им, и да извършва проверки на място чрез оправомощени от нея служители и други лица.

(2) За осъществяване на надзора на консолидирана основа БНБ има право да изисква от предприятията майки и от дъщерните дружества на банките всички необходими документи и информация.

(3) Органите на банковия надзор имат право:

1. на свободен достъп в служебните помещения на лицата, извършващи банкова дейност;

2. да изискват документи и да събират сведения във връзка с изпълнението на възложената задача;

3. да назначават външни независими експерти;

4. да назначават външен одитор на банката, който да извърши финансов или друг одит на банка;

5. да извършват насрещни проверки в други банкови и небанкови предприятия;
6. да присъстват на заседанията на управителните и контролните органи на банките, като изразяват становища, които се отразяват в протокола на заседанието.

(4) При осъществяване на надзорните правомощия БНБ може да назначи извършването на оценка на активите на банката от независими експерти и да изиска от банката да отрази резултатите от оценката във финансовите или надзорните си отчети.

(5) Проверките на място в банката могат да бъдат извършвани съвместно със служителите на Агенцията за финансово разузнаване, с Комисията за финансов надзор или с други компетентни органи.

(6) Държавните органи и длъжностните лица са длъжни да оказват в рамките на своите правомощия съдействие на органите на банковия надзор при осъществяване на техните функции.

Раздел II.

Особени правила за надзора над банки, лицензирани в държава членка

Чл. 81. (1) Надзорът над банки, лицензирани в държава членка, извършващи дейност на територията на Република България чрез клон, се осъществява от компетентните надзорни органи на изпращащата държава членка. Когато осъществяват надзорните си функции спрямо клонове, извършващи дейност на територията на Република България, тези органи могат да извършват проверки на място, като упражняват правомощията по чл. 80, ал. 3.

(2) Българската народна банка има право да извършва по всяко време проверки на място в клоновете на банки по ал. 1 при условията и по реда на този закон.

(3) Надзорът върху ликвидността на клоновете на банки по ал. 1 се осъществява от БНБ в сътрудничество с компетентния орган по банков надзор на изпращащата държава членка.

(4) Клоновете на банки по ал. 1 спазват изискванията за поддържане на ликвидност, определени с този закон и с наредбите по прилагането му, както и изискванията на наредбите на БНБ, свързани с нейната парична политика. Клоновете на банки по ал. 1 ще прилагат и мерките, определени от Европейската централна банка, след приемането от Република България на еврото като законно платежно средство.

(5) За статистически цели БНБ изисква банките от държави членки, които имат клонове на територията на Република България, да представят периодични отчети за дейността си в страната. Формата и съдържанието на тези отчети се определят с наредби, издадени от БНБ.

(6) Мерките, установени от БНБ като част от нейната парична политика и прилагани спрямо клоновете на банки по ал. 1, не могат да бъдат по-строги и ограничителни от тези, предприемани спрямо банките, лицензирани в Република България.

Чл. 82. (1) Когато банка, лицензирана в държава членка, която има клон или предоставя директно услуги на територията на Република България, не спазва приложимите законови разпоредби за осъществяване на банкова дейност в страната, БНБ прилага мярката по чл. 103, ал. 2, т. 3.

(2) Ако банката по ал. 1 не извърши необходимите действия за преустановяване на нарушението, БНБ изпраща писмено уведомление до компетентния орган на изпращащата държава членка и отправя искане до този орган за предприемане на всички необходими мерки за отстраняване на нарушението. В тези случаи БНБ изисква уведомление за мерките, предприети от компетентния орган по банков надзор на изпращащата държава членка.

(3) Ако мерките, предприети от компетентния орган по банков надзор на изпращащата държава членка, се окажат неподходящи или неприложими, както и ако тези мерки не доведат до преустановяване на нарушението, БНБ, след като уведоми компетентния орган на изпращащата държава членка, може да предприеме всички допустими от българския закон мерки и действия за отстраняване на нарушението и/или санкциониране на банката по ал. 1. При необходимост БНБ може да наложи пълна или частична забрана за извършване на сделки от банката по ал. 1.

(4) Българската народна банка има правата по ал. 1 - 3 и в случаите, когато банка, лицензирана в държава членка, извършваща дейност на територията на Република България, наруши разпоредби, свързани със защита на интереса на вложителите или на друг значим обществен интерес. Тя може да приложи спрямо такава банка всички необходими мерки и санкции, включително да наложи забрана за извършване на сделки на територията на Република България от съответната банка.

(5) Мерките и санкциите, приложени от БНБ, се съобщават писмено чрез лицата, които представляват банката на територията на Република България.

(6) В случаите по ал. 3 и 4 засегнатата банка е длъжна да изпълни мерките и санкциите, приложени от БНБ.

(7) Българската народна банка уведомява незабавно Европейската комисия за случаите, когато са приложени мерки по ал. 3.

Чл. 83. (1) В неотложни случаи и когато се налага предприемането на мерки за защита на вложителите и/или другите клиенти на банка по чл. 82, ал. 1, БНБ може да приложи необходимите мерки, преди да се приложи процедурата по чл. 82. В тези случаи БНБ уведомява незабавно Европейската комисия и компетентните надзорни органи на заинтересованите държави членки.

(2) Българската народна банка отменя или изменя мерките по ал. 1 по своя преценка или въз основа на решение на Европейската комисия, което е взето след консултации с компетентните надзорни органи на заинтересованите държави членки.

Чл. 84. При получаване на уведомление от компетентния надзорен орган за отнемане разрешението за извършване на банкова дейност на банка, която има клон или предоставя услуги на територията на Република България, БНБ предприема мерки за незабавно преустановяване на дейността на тази банка в страната и за защита на интересите на нейните вложители.

Чл. 85. Банки, лицензирани в държави членки, могат свободно да рекламират банковите си услуги на територията на Република България, като използват всички налични комуникационни средства и при спазване на съответните изисквания на българското законодателство относно формата и съдържанието на рекламната дейност.

Чл. 86. При регулирането на дейността и осъществяването на надзорните си правомощия БНБ не може да поставя изисквания или ограничения, които водят до по-благоприятно третиране на клоновете на кредитни институции със седалище в трета държава от това на клоновете на банки, лицензирани в държава членка.

Раздел III. Надзорно сътрудничество

Чл. 87. (1) Във връзка с осъществяване на надзорните си правомощия БНБ си сътрудничи със съответните компетентни органи на държавите членки, когато банка, лицензирана в Република България, осъществява дейност чрез клон в друга държава членка или когато банка на друга държава членка осъществява дейност чрез клон в Република България.

(2) За целите на сътрудничеството по ал. 1 БНБ обменя със съответните компетентни органи на държавите членки всякакъв вид информация и документи относно:

1. управлението и собствеността върху кредитните институции, необходими за надзора или проверката на условията за тяхното лицензиране;

2. надзора над кредитните институции поотделно и на консолидирана основа, включително тяхната ликвидност, платежоспособност, гарантиране на депозитите, ограниченията за големите експозиции, управлението на рисковете, административните и счетоводните процедури и механизмите за вътрешен контрол.

(3) Компетентните надзорни органи на държава членка, отговорни за надзора над банки, които имат клонове на територията на Република България, след предварително уведомяване на БНБ могат да извършат самостоятелно или с помощта на упълномощени за целта лица проверка на информацията по ал. 2 в клона, действащ на територията на Република България. Проверките на място обхващат информацията и обстоятелствата, посочени в ал. 2.

(4) При получаване на писмено уведомление по ал. 3 БНБ осигурява съдействие на чуждестранния надзорен орган.

(5) Българската народна банка след предварително уведомление на съответните компетентни надзорни органи на държави членки може да извършва проверки на място в съответната държава относно дейността на банки, лицензирани на територията на Република България и осъществяващи дейност на територията на държава членка чрез клон.

(6) По искане на компетентните органи на изпращащата държава членка за целите на надзора над клонове на банките от държави членки, извършващи дейност на територията на Република България, БНБ извършва проверка на място. В тези проверки може да участва представител на компетентния орган на изпращащата държава членка или упълномощен от него одитор.

(7) Българската народна банка може да поиска от компетентните органи на приемащата държава членка извършване на проверка на място върху дейността на клон на банка, лицензирана в Република България, който извършва дейност на територията на приемащата държава членка.

Чл. 88. При упражняване на надзорните си функции БНБ може да сключва двустранни споразумения с други централни банки или надзорни органи на трета държава за сътрудничество и обмяна на информация на реципрочна основа при поемане на задължение за запазване на банковата и професионалната тайна.

Раздел IV. Надзор на консолидирана основа

Чл. 89. Българската народна банка осъществява надзор на консолидирана основа спрямо банките, банковите групи, финансовите холдинги и холдингите със смесена дейност при условията и по реда на този закон и на актовете по прилагането му.

Чл. 90. (1) Когато предприятието майка е кредитна институция майка в Република България или лицензирана в Република България кредитна институция майка от Европейския съюз, надзорът на консолидирана основа се упражнява от БНБ.

(2) Когато предприятието майка на банка, лицензирана в Република България, е финансов холдинг майка от държава членка или финансов холдинг от Европейския съюз, учреден в държава членка, надзорът на консолидирана основа се упражнява от БНБ.

(3) Когато предприятието майка на кредитни институции, лицензирани в две или повече държави членки, е един и същ финансов холдинг майка в Република България или финансов холдинг майка от Европейския съюз, учреден в Република България, надзорът на консолидирана основа се упражнява от БНБ, ако една от кредитните институции дъщерни дружества е лицензирана в Република България.

(4) Когато предприятия майки са финансови холдинги, регистрирани в различни държави членки, и имат за дъщерни дружества кредитни институции, лицензирани във всяка от тези държави, надзорът на консолидирана основа се осъществява от БНБ, ако кредитната институция с най-голямото балансово число е лицензирана от нея.

(5) Когато кредитни институции, лицензирани в различни държави членки, имат за предприятие майка един и същ финансов холдинг и никоя от тези кредитни институции не е лицензирана в държавата членка, в която е регистриран финансовият холдинг, надзорът на консолидирана основа се осъществява от БНБ, ако кредитната институция с най-голямото балансово число е лицензирана от нея.

(6) По споразумение с компетентните органи на съответните държави членки БНБ може да не приложи критериите по ал. 3, 4 и 5, ако тяхното прилагане би било неподходящо, като се вземат предвид кредитните институции - участници в холдинга, и относителното значение на тяхната дейност в съответните държави членки. В споразумението се определя компетентният орган, който ще упражнява надзора на консолидирана основа. В случаите по ал. 3, 4 и 5 преди сключването на споразумението БНБ и компетентните органи на съответните държави членки дават възможност на кредитната институция майка от Европейския съюз или на финансовия холдинг майка от Европейския съюз, или на кредитната институция с най-голямо балансово число да изрази своето мнение.

(7) Българската народна банка уведомява Европейската комисия за всяко споразумение по ал. 6, съгласно което тя ще осъществява надзора на консолидирана

основа.

Чл. 91. (1) Когато компетентен орган на държава членка е изключил от надзора на консолидирана основа банка, лицензирана в Република България, БНБ може да поиска от предприятието майка информация, която може да улесни надзора над тази банка.

(2) Когато БНБ е изключила от надзора на консолидирана основа дъщерните дружества на кредитни институции или финансови холдинги на държави членки, тя може да поиска от съответните дъщерни дружества информация за целите на надзора.

Чл. 92. При упражняването на надзор на консолидирана основа върху кредитни институции майки от Европейския съюз и кредитни институции, контролирани от финансови холдинги майки от Европейския съюз, БНБ:

1. координира събирането и разпределението на подходяща или съществена информация текущо и в извънредни ситуации;

2. планира и координира надзорната дейност текущо и в извънредни ситуации в сътрудничество със съответните компетентни органи от държави членки;

3. сътрудничи с компетентните органи на държави членки за целите на утвърждаване на вътрешни модели във връзка с капиталовите изисквания по чл. 39.

Чл. 93. (1) При възникване на извънредна ситуация в банкова група, която потенциално застрашава стабилността на финансовата система на Република България или на друга държава членка, където са лицензирани дружества от групата, БНБ, когато упражнява надзор на консолидирана основа, уведомява компетентните органи на съответните държави членки, централните им банки или другите органи, осъществяващи паричната политика на тези държави.

(2) Ако за целите на надзора на консолидирана основа, упражняван от БНБ, е необходима информация, която вече е била предоставена на друг компетентен орган, за да се предотврати повторното ѝ докладване, БНБ се свързва със съответния компетентен орган, когато това е възможно.

Чл. 94. (1) За целите на надзора на консолидирана основа БНБ сключва писмени споразумения за координация и сътрудничество с компетентните органи за надзор на съответните държави членки. Българската народна банка може да поеме отговорност за изпълнението на допълнителни надзорни задачи по споразумение с компетентните органи на държави членки.

(2) Когато банка, лицензирана в Република България, е контролирана от кредитна институция в друга държава членка, въз основа на споразумение с компетентния надзорен орган на кредитната институция майка БНБ може да му делегира отговорността за надзора върху банката - дъщерно дружество.

(3) Когато банка, лицензирана в Република България, е предприятие майка на кредитна институция, учредена в друга държава членка, въз основа на споразумение с компетентния надзорен орган на държавата членка БНБ може да поеме отговорност за надзора над кредитната институция - дъщерно дружество.

(4) Българската народна банка уведомява Европейската комисия за сключването

и съдържанието на споразуменията по ал. 2 и 3. Българската народна банка предоставя информация за споразуменията и на компетентните органи на другите държави членки, както и на Европейския банков комитет.

Чл. 95. (1) Българската народна банка предоставя на съответните компетентни органи на държава членка информацията, която е съществена за упражняване на надзорните им функции.

(2) Съществена е всяка информация, която би могла да повлияе върху оценката на финансовата стабилност на кредитна или финансова институция от съответна държава членка.

(3) Съществената информация по ал. 2 включва най-малко следните елементи:

1. описание на структурата на банковата група, включващо основните кредитни институции, както и на компетентните органи, упражняващи надзор върху кредитните институции в групата;

2. процедури за събиране и проверка на информация от кредитните институции в банковата група;

3. затруднения в дейността на кредитните институции или в дейността на други дружества от групата, които могат сериозно да засегнат дейността на кредитните институции;

4. надзорни санкции и мерки, наложени от БНБ по реда на този закон, включително налагането на допълнителни капиталови изисквания или ограничения във връзка с използване на вътрешни модели за операционния риск при изчисляване на собствения капитал за надзорни цели.

(4) По искане на компетентните органи на държава членка, упражняващи надзор върху дъщерните дружества на кредитни институции майки от Европейския съюз или на кредитни институции, контролирани от финансови холдинги майки от Европейския съюз, върху които БНБ упражнява надзор на консолидирана основа, БНБ предоставя информацията, която е подходяща за упражняване на надзорните им функции.

(5) При необходимост от информация за надзора върху банка, контролирана от кредитна институция майка от Европейския съюз, лицензирана в друга държава членка, БНБ се свързва с органа за надзор на консолидирана основа в съответната държава членка, когато е възможно този орган да разполага с необходимата информация.

(6) Преди да вземе решение, което е от значение и за дейността на надзорен компетентен орган, БНБ се консултира с компетентния орган за надзор на друга държава членка, ако решението се отнася до:

1. промени в акционерната, организационната или управленската структура на банка в банкова група, за които се изисква разрешение на БНБ;

2. надзорни санкции и мерки, приложени от БНБ, включително налагането на допълнителни капиталови изисквания или ограничения във връзка с използването на вътрешни модели за операционния риск при изчисляване на собствения капитал за надзорни цели.

(7) В случаите по ал. 6, т. 2 БНБ провежда консултации и с компетентния орган за надзор на консолидирана основа.

(8) Българската народна банка може да не проведе консултациите по ал. 6 и 7 при необходимост от незабавно вземане на решение и в случаите, когато консултациите

могат да затруднят или осуетят ефективността на съответно решение. В този случай БНБ уведомява незабавно компетентните органи по ал. 6 и 7.

Чл. 96. Лицата, които управляват финансов холдинг, трябва да имат добра репутация и да притежават достатъчен опит да изпълняват задълженията си.

Чл. 97. (1) Когато холдинг със смесена дейност е предприятие майка на една или повече банки, лицензирани в Република България, БНБ може да изисква от холдинга и от неговите дъщерни дружества всяка информация, която би била подходяща за целите на надзора на консолидирана основа над дъщерните дружества банки.

(2) Българската народна банка може да извършва самостоятелно или с помощта на назначени за целта лица проверка на място на получената информация по ал. 1.

(3) Ако холдингът със смесена дейност или едно от неговите дъщерни дружества е застраховател, БНБ може да проверява получената информация по ал. 1 и по реда на чл. 99.

(4) Ако холдингът със смесена дейност или едно от неговите дъщерни дружества не са учредени в Република България, получената информация по ал. 1 може да бъде проверявана и по реда на чл. 100.

(5) За целите на надзора на консолидирана основа БНБ може да поиска информацията по ал. 1 от съответния надзорен орган в държава членка.

(6) Българската народна банка предоставя информацията по ал. 1 по искане на органа за надзор на консолидирана основа в държава членка.

(7) Правомощията на БНБ за събиране на информация по ал. 1 и 5 не водят до задължения за надзор на самостоятелна основа върху холдинга със смесена дейност и дъщерните му дружества, които не са банки, или върху дъщерните му дружества, които не са включени в обхвата на надзора на консолидирана основа.

Чл. 98. (1) Когато е орган за надзор на консолидирана основа върху предприятие майка, което не е учредено в Република България, БНБ може да поиска от компетентния надзорен орган в държава членка да събере от предприятието майка информацията, която би била необходима за надзора на консолидирана основа, и да ѝ я предостави.

(2) Когато предприятието майка е учредено в Република България, но БНБ не упражнява надзор на консолидирана основа, по искане на органа за надзор на консолидирана основа БНБ има право да изисква от предприятието майка информацията, която би била необходима за надзора на консолидирана основа, и я предоставя на този компетентен орган.

(3) Правомощията на БНБ за събиране на информация по ал. 1 и 2 не водят до задължения за надзор на самостоятелна основа върху предприятието майка, когато е финансов холдинг, финансова институция или дружество за спомагателни услуги.

Чл. 99. (1) Когато упражнява надзор на консолидирана основа върху банки, финансови холдинги или холдинги със смесена дейност, които имат за дъщерни дружества един или повече застрахователи или инвестиционни посредници, чиято

дейност подлежи на лицензиране, БНБ си сътрудничи и обменя информация с компетентните органи за надзор върху застрахователите и/или инвестиционните посредници.

(2) Българската народна банка поддържа списък на финансовите холдинги, върху които упражнява надзор на консолидирана основа. Българската народна банка предоставя този списък на компетентните органи на другите държави членки и на Европейската комисия и ги уведомява за настъпилите промени в списъка.

Чл. 100. (1) По искане на компетентен надзорен орган на държава членка БНБ извършва проверка на определена информация за кредитна институция, финансов холдинг, финансова институция, предприятие за спомагателни услуги, холдинг със смесена дейност или негово дъщерно дружество, което извършва дейност на територията на Република България.

(2) Проверката по ал. 1 може да бъде извършена самостоятелно от БНБ, от компетентния орган, поискал проверката, с негово участие или от външен одитор или експерт.

(3) Когато кредитна институция, финансов холдинг, финансова институция, предприятие за спомагателни услуги, холдинг със смесена дейност, негово дъщерно дружество извършва дейност в държава членка, БНБ може да поиска от съответния надзорен орган в държавата членка да извърши проверка на определена информация за това лице.

(4) В случая по ал. 3 БНБ може да поиска да извърши самостоятелно проверката или да участва в извършването ѝ.

Чл. 101. (1) Когато банка, лицензирана в Република България, е дъщерно дружество на кредитна институция или финансов холдинг от трета държава и спрямо нея не се упражнява надзор на консолидирана основа от БНБ или друг надзорен орган на държава членка, БНБ проверява дали дъщерното дружество банка е обхванато от надзор на консолидирана основа, съответстващ на принципите по този закон.

(2) Българската народна банка извършва проверката по ал. 1 по своя инициатива или по искане на предприятието майка или на дъщерно дружество застраховател или инвестиционен посредник, лицензирани в държава членка, и провежда консултации с компетентните органи за надзор върху тези лица.

(3) При извършване на проверката по ал. 1 БНБ взема предвид становището на Европейския банков комитет дали правилата за надзор на консолидирана основа на съответната трета държава биха постигнали целите на надзора на консолидирана основа съгласно законодателството на Европейската общност. След приключване на проверката и преди вземането на решение БНБ се консултира с комитета.

(4) Ако установи, че не се упражнява надзор на консолидирана основа или упражняваният надзор не съответства на принципите по този закон, БНБ може да приложи спрямо банката дъщерно дружество подходящи надзорни техники за постигане целите на надзора на консолидирана основа върху банката по реда на този закон.

(5) Българската народна банка прилага надзорните техники по ал. 4 след консултации с другите компетентни органи от държави членки за надзор върху лицата по ал. 1, както и с надзорния орган от третата държава.

(6) Българската народна банка участва в консултации по искане на компетентен орган от друга държава членка в случаите, когато този орган възнамерява да приложи надзорни техники за постигане целите на надзора на консолидирана основа.

(7) Българската народна банка може да поиска учредяването на финансов холдинг, чийто адрес на управление да е на територията на която и да е държава членка и спрямо който да се прилагат принципите на надзора на консолидирана основа, установени в този закон.

(8) Българската народна банка съобщава надзорните техники по ал. 4 на Европейската комисия и другите заинтересовани надзорни органи.

Раздел V. Надзорно оповестяване

Чл. 102. (1) Българската народна банка оповестява следната информация:

1. разпоредбите на нормативните актове, правилата и указанията в областта на регулирането и надзора на банковата дейност;

2. начина на прилагане от БНБ на диспозитивните норми от правото на Европейския съюз и на нормите, даващи право на дискреция;

3. общите критерии и методологии, използвани от БНБ при надзорния преглед и оценката по чл. 79, ал. 2;

4. обобщени статистически данни по основните елементи на банковия надзор, осъществяван от БНБ, без да се засягат разпоредбите за професионалната тайна.

(2) Оповестяването на информация трябва да дава възможност за съдържателно сравнение на подходите, възприети от БНБ, с тези, възприети от компетентните органи на другите държави членки.

(3) Оповестяването се извършва по начин и във форма, съгласувани от БНБ с Европейската комисия.

Раздел VI. Надзорни мерки

Чл. 103. (1) Българската народна банка може да приложи мерките по ал. 2, когато установи, че банка или нейни администратори или акционери са извършили нарушения, изразяващи се във:

1. нарушаване или заобикаляне разпоредбите на този закон, на нормативните и други актове и предписанията на БНБ;

2. нарушаване на изискванията за доверителност;

3. сключване на банкови сделки, които засягат финансовата стабилност на банката, или на банкови сделки, които чрез използване на подставени лица осуетяват или заобикалят прилагането на разпоредбите на този закон, на нормативните и други актове и предписанията на БНБ;

4. неизпълнение на поети от банката писмени ангажименти към БНБ;

5. извършване на сделки или други действия в нарушение на издадения лиценз за банкова дейност или на издадено друго разрешение от БНБ;

6. възпрепятстване упражняването на банков надзор;
 7. застрашаване интересите на вложителите;
 8. извършване на сделки или операции, представляващи изпиране на пари, или в нарушение на Закона за мерките срещу изпирането на пари и на актовете по прилагането му;
 9. застрашаване стабилността на платежните системи;
 10. нарушаване на условията, въз основа на които е издаден лицензът или друго разрешение на банката;
 11. спадане на собствения капитал на банката с 20 или повече от 20 на сто при прилагането на надзорен тест за внезапна и неочаквана промяна на лихвените проценти, определен с наредбата по чл. 40, ал. 1.
- (2) В случаите по ал. 1 БНБ може да:
1. отправи писмено предупреждение до банката;
 2. свика общо събрание на акционерите или да насрочи заседание на управителния и надзорния съвет (съвета на директорите), като определи дневния ред за провеждане на общото събрание или заседанието;
 3. разпореди писмено да се преустановят и отстранят допуснатите нарушения;
 4. разпореди писмено да се предприемат мерки за подобряване на финансовото състояние на банката;
 5. наложи на банката по-строги надзорни изисквания от установените за нея при нормалното ѝ функциониране;
 6. разпореди писмено на банката да предприеме действия за промени в лихвите, падежната структура и другите условия, отнасящи се до политиката и операциите на банката;
 7. ограничи дейността на банката, като ѝ забрани да извършва определени сделки, дейности или операции;
 8. ограничи обема на определен вид дейности, извършвани от банката;
 9. задължи писмено банката да увеличи капитала си;
 10. забрани плащането на дивиденди или под друга форма разпределянето на капитал;
 11. забрани извършването на дейност от чуждестранна банка чрез клон или директно; когато е наложена постоянна забрана за извършване на дейност от клон на банка, съответният орган на банката взема решение за прекратяване дейността на клона, за уреждане на отношенията с кредиторите на банката и за заличаването му от съответния търговски регистър;
 12. изиска ограничаване на оперативните разходи на банката;
 13. изиска промени във вътрешните правила и процедури на банката;
 14. разпореди писмено на банката да освободи едно или повече лица, оправомощени да управляват и представляват банката, както и членове на управителния съвет или на съвета на директорите; ако в определения от БНБ срок банката не освободи съответното лице, БНБ може да го отстрани от длъжност; от деня на получаването на акта на БНБ за отстраняване от длъжност правомощията на лицето - адресат на мярката, се преустановяват и извършените от него управителни и представителни действия след тази дата нямат действие спрямо банката;
 15. нареди писмено на акционер да прехвърли притежаваните от него акции в срок 30 дни;
 16. забрани извършването на сделки и операции с лица, с които банката е в

тесни връзки или които принадлежат към същата консолидирана група, към която принадлежи и банката, или които са членове на органите за управление на банката, или които упражняват контрол върху банката, или имат квалифицирано дялово участие, или участват в управлението на лицата, които упражняват контрол върху банката;

17. постави допълнителни изисквания към банката във връзка с извършваната от нея

дейност;

18. изиска представяне на план за оздравяване, който се изпълнява от банката след утвърждаването му от БНБ;

19. назначи двама или повече квестори на банката за определен срок;

20. постави банката под специален надзор при условията и по реда на чл. 115 - 121 - при опасност от неплатежоспособност;

21. отнеме лиценза за извършване на банкова дейност или друго издадено от нея разрешение; с акта за отнемането на лиценза БНБ задължително назначава квестори, ако такива не са били назначени преди издаването на този акт.

(3) При прилагане на мерките по ал. 2 разпоредбите на чл. 26, ал. 1 и чл. 34 от Административнопроцесуалния кодекс относно обясненията и възраженията на заинтересованите лица не се прилагат.

(4) Актовете за прилагане на мерките по ал. 2 подлежат на незабавно изпълнение.

(5) Българската народна банка има право да иска вписване в търговския регистър на подлежащите на вписване обстоятелства по ал. 2 и обнародване в "Държавен вестник" на актовете по ал. 2, т. 19, 20 и 21. Обнародването се извършва в първия брой на "Държавен вестник", издаден след деня на получаване на искането, или най-късно в следващия брой.

(6) Когато е приложена мярка по ал. 2, т. 15, правото на глас по акциите, посочени в мярката, не може да бъде упражнявано до прехвърлянето им. В тези случаи, ако възникне опасност за надеждността или сигурността в управлението на банката или на нейните операции, БНБ може да приложи спрямо банката мерките по ал. 2, т. 7, 10 и 19.

(7) Българската народна банка предприема подходящи мерки по ал. 2 спрямо банка, лицензирана в Република България, която осъществява чрез клон или директно дейност на територията на друга държава членка, в случаите, когато получи уведомление от компетентните органи на приемащата държава, че тази банка не спазва приложимите законови разпоредби за осъществяване на банкова дейност в съответната държава членка. Видът и характерът на предприетите мерки се съобщават на компетентните органи на приемащата държава членка.

(8) Българската народна банка задължително отнема разрешението на банка за извършване на дейност по чл. 54, ал. 2 и 3 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, ако Комисията за финансов надзор поиска това с мотивирано предложение.

(9) В случаите по ал. 1 БНБ може да приложи съответните подходящи мерки по ал. 2 и спрямо клоновете на банки от трета държава и техните администратори, както и спрямо клоновете на банки от държава членка и техните администратори, при спазване изискванията на раздел II.

(10) При нарушение на този закон или на актовете по прилагането му, извършено от финансов холдинг или холдинг със смесена дейност или допуснато от лице, управляващо финансов холдинг или холдинг със смесена дейност, БНБ може да

приложи мерки по ал. 2 спрямо финансовия холдинг или холдинга със смесена дейност, както и спрямо неговите администратори.

(11) При прилагане на мерките по ал. 9 БНБ си сътрудничи с компетентните органи на съответните държави членки.

Чл. 104. (1) В случаите, когато БНБ е приложила мярката по чл. 103, ал. 2, т. 2 или 9, общото събрание на акционерите се свиква от БНБ чрез покана, която се обнародва в "Държавен вестник" в първия брой, издаден след получаване на решението на БНБ, или най-късно в следващия брой. В този случай чл. 223, ал. 1 - 3 и 5 и чл. 223а от Търговския закон, както и разпоредбите от устава на банката относно свикване на общото събрание не се прилагат.

(2) Общото събрание на акционерите се открива и провежда не по-рано от 7 дни от обнародването на поканата в "Държавен вестник".

(3) При липса на кворум в случаите по ал. 1 се насрочва ново заседание на общото събрание на акционерите за следващия работен ден и то е законно независимо от представения на него капитал. Датата на новото заседание се посочва в поканата за първото заседание.

(4) В случаите по чл. 103, ал. 2, т. 9 определеният от общото събрание срок за записване и извършване на вноските по записаните акции не може да е повече от 30 дни от датата на обнародването в "Държавен вестник" на поканата за записване на акции.

(5) В случаите по чл. 103, ал. 2, т. 9 разпоредбата на чл. 194, ал. 3, изречение второ от Търговския закон не се прилага, а правото на акционерите по чл. 194, ал. 1 и 2 от Търговския закон се погасява в срок 14 дни след обнародването в "Държавен вестник" на поканата за записване на акции.

(6) Ако акционери, които притежават квалифицирано дялово участие, с дейността или с влиянието си в управлението на банката са навредили на нейната надеждност или сигурност или ако по преценка на БНБ не разполагат с финансови възможности за участие в увеличаването на капитала до определения от БНБ размер, БНБ има право при прилагане на мярката по чл. 103, ал. 2, т. 9 да ограничи или да лиши акционерите на банката от правото им да участват съответно на дела им в увеличаването на капитала по реда на чл. 194, ал. 1 и 2 от Търговския закон.

(7) В случаите по ал. 6 БНБ може да задължи банката да увеличи капитала си под условие, че новите акции се закупят от лица и по цена, определени от БНБ.

(8) При прилагане на мярката по чл. 103, ал. 2, т. 9, както и в случаите на увеличаване на капитала по реда на чл. 110 и 118 спрямо банка - публично дружество, разпоредбите на чл. 112 - 112в от Закона за публичното предлагане на ценни книжа не се прилагат, а се прилага редът, установен в Търговския закон и в този закон.

Раздел VII. Квестор

Чл. 105. (1) Квесторът е физическо лице.

(2) Квесторът трябва да отговаря на изискванията на чл. 11, ал. 1. Той не трябва да се намира с банката или с неин длъжник в отношения, които пораждат основателно съмнение за неговата безпристрастност.

(3) Назначените квестори вземат решения с единодушие и упражняват правомощията си съвместно, освен ако БНБ реши друго.

(4) Квесторът декларира писмено пред БНБ обстоятелствата по ал. 2, изречение второ и чл. 11, ал. 3. Той е длъжен да уведоми незабавно БНБ за промените в тези обстоятелства.

Чл. 106. (1) Квесторите се назначават и освобождават от БНБ, като изискването за издаване на сертификат по чл. 11, ал. 2 не се прилага.

(2) Освен в случаите по ал. 3 срокът, през който банката се управлява от квестори, не може да надхвърля общо 6 месеца. Ако в този срок не е отнет лицензът на банката, с изтичането на срока правомощията на квесторите се прекратяват и правата на всички органи на банката се възстановяват.

(3) Ако БНБ е отнела лиценза на банката, правомощията на квесторите се прекратяват след назначаването от съда на ликвидатор, съответно на синдик.

(4) Българската народна банка може по всяко време да прекрати правомощията на квестора и да назначи друг на негово място. Актът на БНБ не подлежи на обжалване.

(5) След издаването на акта за назначаване на квестор БНБ го връчва незабавно на съответната банка и публикува съобщение най-малко в един централен ежедневник.

Чл. 107. (1) С назначаването на квестори всички правомощия на надзорния и управителния съвет, съответно на съвета на директорите, на банката се преустановяват и се упражняват от квесторите, доколкото в акта за назначаването им не са предвидени ограничения.

(2) По време на управлението на квесторите общото събрание на акционерите може да се свиква само от квесторите и да взема решение само по обявения от тях дневен ред. При условията на чл. 109 и 110 квесторите упражняват правомощията на общото събрание на акционерите.

(3) Българската народна банка може да издава задължителни предписания на квесторите във връзка с дейността им.

(4) Квесторите могат да прехвърлят някои от правомощията си на други лица, включително на администратори, чиито правомощия са преустановени.

(5) Квесторите се отчитат за дейността си само пред БНБ и при поискване ѝ представят незабавно отчет за дейността си.

(6) Действия и сделки, извършени от името и за сметка на банката без предварително упълномощаване от квесторите, са нищожни.

Чл. 108. (1) Квесторите имат неограничен достъп и контрол върху помещенията на банката, счетоводната и другата документация, нейното имущество и дъщерните ѝ дружества.

(2) По искане на квесторите прокуратурата и органите на Министерството на вътрешните работи са длъжни да оказват съдействие за упражняване на правомощията им по ал. 1.

(3) Веднага след назначаването им квесторите осигуряват защита на активите на банката, като могат да предприемат всички необходими действия, насочени към опазване на активите, документите и информацията на банката, включително като:

1. променят реда за влизане в сградите на банката и в помещенията;
2. променят пароли за достъп до компютрите на банката и предоставят достъп само на ограничен брой служители;
3. издават нов вид пропуски за влизане в помещенията на банката на оправомощените служители и контролират достъпа на другите служители до тези помещения.

(4) Квесторите прекратяват пълномощията на всички лица, които могат да задължават или да извършват каквито и да са действия от името и за сметка на банката, и упълномощават други лица.

(5) Квесторите информират банките кореспонденти, регистраторите и агентите по ценни книжа, лицата, управляващи активи за сметка на банката, както и съответните трети лица за обстоятелствата по ал. 4.

(6) В 5-дневен срок от назначаването им квесторите изпращат до всеки клон на банката, включително до клоновете ѝ в държави членки и в трети държави и до дъщерните ѝ дружества, препис от акта на БНБ за назначаване.

(7) Квесторите прекратяват плащанията на дивиденди или друга форма за разпределение на капитал на акционери, както и плащанията на администратори, освен на дължими трудови възнаграждения или възнаграждения за извършените от тях услуги на банката по искане на квесторите.

Чл. 109. (1) Ако лицензът на банката не е отнет, квесторите имат право да вземат решение за преобразуване чрез вливане или сливане с друга банка, което подлежи на одобряване от БНБ след представяне на разрешение от Комисията за защита на конкуренцията, когато издаването му е задължително. В тези случаи квесторите упражняват всички правомощия на общото събрание на акционерите, предвидени в Търговския закон във връзка с преобразуването.

(2) Българската народна банка дава одобрението по ал. 1 само ако прецени, че преобразуването няма да доведе за придобиващата или новосъздадената банка до нарушаване на изискванията за осъществяване на банкова дейност съгласно този закон и актовете за неговото прилагане, както и ако при преобразуването се поемат всички задължения на управляваната от квесторите банка.

Чл. 110. (1) Ако лицензът на банка не е отнет, квесторите с одобрение на БНБ могат да вземат решение за увеличаване на капитала чрез издаване на нови акции, които предлагат на акционерите. Вноските до размера на емисионната стойност се внасят изцяло в определен от квесторите срок.

(2) В случаите по ал. 1 разпоредбата на чл. 194, ал. 3, изречение второ от Търговския закон не се прилага, а правото на акционерите по чл. 194, ал. 1 и 2 от Търговския закон се погасява в срок 14 дни след обнародването в "Държавен вестник" на поканата за записване на акции.

(3) Незаписаните акции, както и акциите, вноските по които не са направени по реда на ал. 2, се предлагат от квесторите на други лица.

(4) Ако не е отнет лицензът на банка, която не отговаря на изискванията на чл. 39, ал. 2 и 3, квесторите с одобрение на БНБ могат да вземат решение за увеличаване на капитала чрез издаване на нови акции и да отнемат правата на акционерите по чл. 194, ал. 1 и 2 от Търговския закон. В тези случаи новите акции се предлагат, без да се

прилага процедурата по чл. 194 от Търговския закон. Лицата, участващи в увеличаването на капитала, придобиват новите акции, при условие че получат разрешение от БНБ, ако такова се изисква.

(5) Българската народна банка дава одобрение по ал. 4, когато:

1. акционерите на банката с дейността или с влиянието си в управлението ѝ са навредили на нейната надеждност или сигурност, или

2. по преценка на БНБ акционерите на банката не разполагат с финансови възможности за увеличаване на капитала до определения от БНБ размер, или

3. по преценка на БНБ предоставянето на възможност за упражняване правата на акционерите по чл. 194, ал. 1 и 2 от Търговския закон може да осуети или да забави в неприемлив за нуждите на оздравяване на банката срок увеличаването на капитала на банката.

Чл. 111. (1) Квесторите могат да предприемат действия и мерки, насочени към оздравяване на банката, включително да договарят с кредиторите на банката намаляване, разсрочване и новирание на вземанията им.

(2) Квесторите могат да спрат изпълнението на решения, взети от общото събрание или от управителните органи на банката.

Чл. 112. (1) Квесторът упражнява правомощията си с грижата на добър стопанин. Той носи отговорност само за вреди, причинени от него умишлено.

(2) Всички служители на банката са длъжни да съдействат на квестора при осъществяване на неговите правомощия.

Чл. 113. Квесторът получава за своята работа възнаграждение за сметка на банката, чийто размер се определя от БНБ.

Чл. 114. (1) Българската народна банка може да назначи квестор в клона на банка със седалище в трета държава, като в тези случаи разпоредбите на този раздел се прилагат съответно.

(2) Квесторът по ал. 1 се подчинява единствено на разпорежданията на БНБ.

Раздел VIII.

Специален надзор при опасност от неплатежоспособност

Чл. 115. (1) За да се оздрави банка, при която е налице опасност от неплатежоспособност, БНБ може да постави тази банка под специален надзор.

(2) Опасност от неплатежоспособност на банка е налице, когато:

1. отношението ѝ на общата капиталова адекватност е под определеното минимално равнище, или

2. ликвидните активи на банката по преценка на БНБ няма да бъдат достатъчни, за да може банката да изпълнява задълженията си в деня на тяхната изискуемост, или

3. банката не е изпълнила в срок едно или повече изискуеми задължения към

своите кредитори.

(3) Срокът на специалния надзор не може да надхвърля 6 месеца. Ако преди прилагането на тази мярка са били назначени квестори по реда на чл. 103, ал. 2, т. 19, 6-месечният срок тече от датата на назначаване на квесторите.

Чл. 116. (1) В случаите по чл. 115, ал. 1 БНБ поставя банката под специален надзор, като:

1. назначава квестори, ако такива не са били назначени преди това, и определя техните правомощия;

2. определя срока и условията на специалния надзор.

(2) В случаите по ал. 1 БНБ може да:

1. намали лихвите по задълженията на банката до средния им пазарен размер;

2. спре за определен срок изцяло или частично изпълнението на всички или на някои от задълженията ѝ;

3. ограничи дейността ѝ изцяло или частично;

4. определи условия и допълнителни изисквания относно реда за разпореждане с имуществото на банката;

5. разпреди принудително увеличаване на капитала, включително като лиши досегашните акционери от право да участват в увеличаването;

6. отстрани от длъжност членовете на съвета на директорите, съответно на управителния и на надзорния съвет;

7. лиши временно от право на глас акционери, притежаващи пряко или косвено повече от 10 на сто от акциите с право на глас, ако с дейността или с влиянието си в управлението на банката са навредили на нейната надеждност или сигурност;

8. разпреди принудително намаляване на акционерния капитал на банката с размера на натрупаната от банката загуба.

(3) Подлежащите на вписване обстоятелства по ал. 1 и 2 се вписват в търговския регистър по искане на БНБ.

Чл. 117. (1) Принудително намаляване на акционерния капитал се прилага, при условие че натрупаната от банката загуба не може да бъде покрита от резервите с общо предназначение, включително от неразпределените печалби от минали години.

(2) В случаите по чл. 116, ал. 2, т. 8 едновременно с намаляването на капитала се взема решение за увеличаване на капитала по реда на чл. 203 от Търговския закон. В този случай акционерите на банката губят правото по чл. 194, ал. 1 и 2 от Търговския закон на придобиване на съответна на техния дял преди увеличаването част от новите акции.

Чл. 118. (1) В случаите по чл. 116, ал. 2, т. 5 или 8 БНБ може да разпреди увеличаването на капитала да бъде извършено под условие, че новите акции ще бъдат придобити от Фонда за гарантиране на влоговете в банките или от одобрени от БНБ финансови институции.

(2) В случаите по чл. 116, ал. 2, т. 8 новите акции се придобиват по номинална стойност. В случаите по чл. 116, ал. 2, т. 5 новите акции се придобиват по емисионна стойност. Емисионната стойност се определя, като собственият капитал по баланса на

банката се раздели на броя акции в капитала ѝ и се спазва изискването на чл. 176, ал. 2 от Търговския закон.

(3) Когато Фондът за гарантиране на влоговете в банките участва в увеличаването на капитала на банка по реда на ал. 1, разрешение на БНБ по чл. 28 не се изисква.

(4) Когато БНБ е разпоредила увеличаване или намаляване на капитала на банка, квесторът упражнява правомощията на общото събрание и определя условията, реда и сроковете за записване на акции и извършване на вноските. В тези случаи редът за увеличаване и намаляване на капитала, предвиден в устава на банката, не се прилага.

(5) В случаите по чл. 116, ал. 2, т. 7 размерът на притежаваните акции от лишения от право на глас акционер не се взема предвид при изчисляване на необходимия кворум за провеждане на общото събрание на акционерите и за вземане на решения от това събрание.

Чл. 119. (1) Нищожни са действията и сделките, извършени от банката в нарушение на чл. 116, ал. 2, т. 1 - 4 след обнародването в "Държавен вестник" на решението на БНБ.

(2) В случаите по чл. 116, ал. 2, т. 2 изпълнителните производства, включително производствата по изпълнение по реда на Закона за особените залози срещу имуществото на банката, се спират.

(3) В случаите по чл. 116, ал. 2, т. 2 е разрешено:

1. изпълнението на задължения, възникнали от платежни нареждания, приети за сетълмент от банката преди поставянето ѝ под специален надзор;

2. изпълнението на нареждания за плащания, произтичащи от упражняването на права или изпълнението на задължения по споразумения за финансови обезпечения, ако нарежданията са дадени преди или на датата на поставяне на банката под специален надзор или ако насрещната страна по обезпечението докаже, че не е знаела за поставянето на банката под специален надзор;

3. извършването на нетиращи операции чрез платежна система;

4. изпълнението на парични задължения, свързани с издръжката на банката или възникнали след датата на специалния надзор в резултат на правни сделки и действия, извършени от квесторите и необходими за оздравяването на банката.

(4) В случаите по чл. 116, ал. 2, т. 2 и за периода, за който БНБ е упражнила това правомощие, се смята, че банката не е в забава относно изпълнението на паричните задължения, чието изпълнение е спряно.

(5) В случаите по чл. 116, ал. 2, т. 2 банката не носи имуществена отговорност за неизпълнението на задълженията, чието изпълнение е спряно със специалния надзор. През времето на специалния надзор не текат лихви за забава и неустойки относно паричните задължения на банката, чието изпълнение е спряно, а договорните лихви върху такива задължения се начисляват, но се заплащат след вдигане на специалния надзор.

Чл. 120. (1) Квесторите при специален надзор имат правомощията по раздел VII и по този раздел, освен ако в акта на БНБ за назначаването им е предвидено друго.

(2) Квесторите при специален надзор могат да:

1. спрат изпълнението на решения, взети от общото събрание или от

управителните органи на банката;

2. прекратят без предизвестие договори, сключени преди налагането на специалния надзор, без банката да дължи обезщетение в случаите, когато тези договори са неизгодни за банката и клаузите им се отклоняват от действащите пазарни условия.

Чл. 121. В едномесечен срок от назначаването им квесторите при специален надзор представят на БНБ счетоводен отчет и доклад за текущото състояние на банката. Те могат да предлагат и вземането на мерки по чл. 103, ал. 2.

Глава дванадесета. ЛИКВИДАЦИЯ, ПРОДАЖБА НА ПРЕДПРИЯТИЕ И ЗАКРИВАНЕ НА КЛОН

Раздел I. Доброволна ликвидация

Чл. 122. (1) Решение за доброволна ликвидация на банка може да се вземе от общото събрание на акционерите след предварително разрешение на БНБ.

(2) Към искането за издаване на разрешение по ал. 1 банката представя в БНБ одобрен от управителния ѝ орган план за ликвидацията.

(3) Българската народна банка издава разрешение, ако установи, че банката е платежоспособна и може да изпълни без отлагане задълженията си към кредиторите.

(4) С издаване на разрешението от БНБ лицензът на банката се смята за обезсилен. БНБ предприема необходимите мерки, за да уведоми обществеността за обезсилването.

(5) Българската народна банка може да откаже даването на разрешение за доброволна ликвидация, ако:

1. прецени, че банката няма да може да изплати без отлагане или да уреди по друг начин своите задължения към кредиторите;

2. прецени, че предложеният план за ликвидация не е в интерес на кредиторите на банката;

3. представените от банката документи съдържат непълна, противоречива или недостатъчна информация;

4. не са представени в определения срок допълнително поисканите документи, необходими за извършване на преценката дали са налице условията за издаване на разрешение или за отказ.

(6) Условията и редът за издаване на разрешение за доброволна ликвидация се определят с наредба на БНБ.

Чл. 123. Разноски по ликвидацията са:

1. възнаграждението на ликвидаторите;

2. трудовите възнаграждения, осигурителните вноски и другите суми, дължими по трудовите правоотношения със служителите на банката в производство по

ликвидация;

3. възнагражденията на наетите от ликвидатора експерти, консултанти и пълномощници във връзка с упражняването на правомощията му;

4. други разходи по сключени договори и дейности, които се налагат от производството по ликвидация.

Чл. 124. (1) Вземанията на вложителите в банката се смятат за предявени пред ликвидатора.

(2) Ликвидаторът съставя списък на предявените вземания на кредиторите на банката, който се предоставя на тяхно разположение в помещенията на банката.

(3) Ликвидаторът разпределя набраните средства в производството по ликвидация на банка по реда на чл. 94, ал. 1, т. 1 - 8 от Закона за банковата несъстоятелност.

(4) Кредиторите по вземания, свързани с разноси, които се налагат от производството по ликвидация, получават плащане на падежа, а когато не са получили плащане на падежа, се удовлетворяват по реда на чл. 123, т. 4.

Чл. 125. (1) Когато ликвидаторът на банка установи в процеса на доброволна ликвидация, че банката е неплатежоспособна по смисъла на чл. 36, ал. 2, той предлага на БНБ да поиска от съда откриване на производство по несъстоятелност. Към предложението ликвидаторът прилага доклад и документи, удостоверяващи финансовото състояние на банката.

(2) Българската народна банка извършва проверка на предложението по ал. 1.

(3) Ако предложението по ал. 1 е основателно, управителят на БНБ въз основа на доклад на подуправителя, ръководещ управление "Банков надзор", издава заповед, в която се установява, че банката се намира в състояние на неплатежоспособност, и отправя искане до съда за откриване на производство по несъстоятелност.

(4) Съдът разглежда искането на БНБ при условията и по реда, предвидени в Закона за банковата несъстоятелност.

Раздел II.

Принудителна ликвидация

Чл. 126. На всяка банка, на която е отнет лицензът за извършване на банкова дейност на основание чл. 36, ал. 1, Фондът за гарантиране на влоговете в банките назначава ликвидатори.

Чл. 127. (1) Ликвидатор в производство по ликвидация на банка може да бъде само физическо лице.

(2) Разпоредбите на чл. 25, ал. 1 и 2 от Закона за банковата несъстоятелност се прилагат съответно и за ликвидатора на банка.

(3) Правомощията на ликвидатор на банка се осъществяват най-малко от две лица.

(4) Българската народна банка има право по всяко време да извършва проверки

за наличието на изискванията на ал. 2. Ако БНБ установи, че ликвидаторът не отговаря на тези изисквания, тя може да отправи искане до Фонда за гарантиране на влоговете в банките за освобождаването му.

(5) Ако са налице изискванията на този член, за ликвидатор могат да бъдат назначени и квесторите на банката.

(6) Разпоредбата на чл. 34 от Закона за банковата несъстоятелност се прилага съответно и за ликвидатора на банка.

Чл. 128. (1) Ликвидаторът представя в БНБ и във Фонда за гарантиране на влоговете в банките доклади и отчети, чийто вид, съдържание и срокове се определят от подуправителя на БНБ, ръководещ управление "Банков надзор".

(2) Ликвидаторът внася паричните средства, получени от осребряване на имуществото на банката или при събиране вземанията на банката, по особени сметки на левове, съответно в чуждестранна валута.

Чл. 129. Разпоредбите на чл. 123 и 124 се прилагат и за производството по принудителна ликвидация.

Чл. 130. (1) Когато Фондът за гарантиране на влоговете в банките или ликвидаторът установи в процеса на принудителна ликвидация на банка, че банката е неплатежоспособна по смисъла на чл. 36, ал. 2, т. 2 или че банката не изпълнява свои изискуеми парични задължения повече от 60 дни, той предлага на БНБ да поиска от съда откриване на производство по несъстоятелност. Към предложението фондът или ликвидаторът прилага доклад и документи, удостоверяващи финансовото състояние на банката.

(2) Българската народна банка извършва проверка на предложението по ал. 1.

(3) Ако предложението по ал. 1 е основателно, управителят на БНБ въз основа на доклад на подуправителя, ръководещ управление "Банков надзор", издава заповед, в която се установява, че банката се намира в състояние на неплатежоспособност, и отправя искане до съда за откриване на производство по несъстоятелност.

(4) Съдът разглежда искането на БНБ при условията и по реда, предвидени в Закона за банковата несъстоятелност.

Раздел III.

Продажба на предприятието на банка

Чл. 131. (1) Предприятието на банка може да бъде продадено само на друга банка, при условие че БНБ даде предварително одобрение на сделката за продажба на предприятието.

(2) Едновременно с влизането в сила на договора за продажба на предприятието на банката се открива производство по доброволна ликвидация за тази банка.

(3) Преди сключване на сделката за продажба на предприятието на банка, банката отправя към БНБ искане за предварително одобрение на сделката и за издаване на разрешение по чл. 122, ал. 1.

(4) Към искането по ал. 3 се прилагат пазарна оценка на предприятието на банката, проект на договора за продажба и други документи, определени с наредба на БНБ.

(5) При продажба на предприятието на банка кредиторите на банката продавач и на банката купувач се уведомяват чрез съобщение, обнародвано в "Държавен вестник" и публикувано най-малко в два централни ежедневника. В тези случаи чл. 15, ал. 1, изречение второ от Търговския закон не се прилага.

(6) Българската народна банка може да не одобри сделката за продажба на предприятието на банка и да откаже даването на разрешение за доброволна ликвидация, ако:

1. прецени, че банката купувач няма да може да изплати в срок или да уреди по друг начин задълженията към кредиторите си, включително към кредиторите на банката продавач;

2. прецени, че при продажбата няма да бъдат защитени в достатъчна степен интересите на кредиторите на продавача и купувача;

3. прецени, че продажбата ще доведе до нарушаване по отношение на банката купувач на изискванията за осъществяване на банкова дейност съгласно този закон и актовете по прилагането му;

4. представените от банката документи съдържат непълна, противоречива или недостатъчна информация, или

5. не са представени в определения срок допълнително поисканите документи, необходими за извършване на преценката дали са налице условията за издаване на разрешение или за отказ.

(7) Ликвидаторът на банка, чието предприятие е било продадено, извършва между акционерите на банката разпределение на получената при продажбата цена след изтичане на срока по чл. 16а, ал. 1 от Търговския закон.

(8) Банка, която се намира в производство по ликвидация, може да бъде продадена като предприятие или да се влее в друга банка само с разрешение на БНБ. Българската народна банка издава разрешение само ако задълженията на тази банка се поемат изцяло от придобивашата или поемащата банка и ако прецени, че са налице обстоятелствата по ал. 6 или по чл. 109, ал. 2.

Раздел IV.

Закриване на клон на банка

Чл. 132. (1) Когато банка, лицензирана в Република България, реши да закрие клон в чужбина, тя уведомява незабавно БНБ, като прилага подробен план относно начина, по който ще бъдат уредени задълженията, възникнали във връзка с дейността на клона.

(2) Българската народна банка преценява дали предложеният план защитава в достатъчна степен интересите на кредиторите на банката в чужбина и дали осигурява уреждане на отношенията с тях в подходящ срок. Българската народна банка може да направи възражения срещу плана в 30-дневен срок от представянето му и да даде съответните указания на банката.

(3) Банката има право да пристъпи към изпълнение на плана след одобрението

му от БНБ.

(4) Клонът не може да бъде закрит, преди да бъдат уредени всички отношения между банката и кредиторите в съответната държава.

(5) Преди подаване на заявлението за заличаване на клона от съответния публичен регистър представляващите банката лица представят в БНБ писмена декларация, че са уредени всички отношения между банката и кредиторите в съответната държава, възникнали във връзка с дейността на клона.

(6) Разпоредбите на ал. 1 - 5 се прилагат съответно и за случаите, когато банка от трета държава, получила разрешение да извършва дейност чрез клон на територията на Република България, реши да закрие клона в Република България.

Глава тринадесета.

ОЗДРАВИТЕЛНИ МЕРКИ И ПРЕКРАТИТЕЛНИ ПРОЦЕДУРИ

Раздел I.

Общи положения

Чл. 133. (1) Оздравителни мерки са мерките спрямо местна или чуждестранна банка, предприети от БНБ или от компетентните органи на друга държава членка, както и от техните съдилища спрямо банка, включително нейните клонове в държава членка, с цел защита или възстановяване на нейната финансова стабилност, които мерки могат да засегнат съществуващи права на трети лица, включително мерките, свързани със спиране на плащанията, спиране на изпълнителни производства или намаляване размера на вземанията към банката и други подобни мерки.

(2) Прекратителни процедури са процедурите по ликвидация или несъстоятелност на банка, лицензирана в Република България или в друга държава членка, включително по отношение на нейните клонове в чужбина, или принудително прекратяване на дейността на клон на българска банка в държава членка или в трета държава, клон на банка, учредена в държава членка, както и всяка друга подобна процедура, свързана с прекратяване на дейността и провеждане на колективно производство по осребряване и разпределение на активите на банка, открито и контролирано от съответните административни или съдебни органи на държава членка, включително когато производството приключва със споразумение или по друг подобен начин.

(3) По смисъла на тази глава акционерите на банката и нейните администратори не се смятат за трети лица.

Раздел II.

Оздравителни мерки

Чл. 134. (1) Българската народна банка е компетентният орган по прилагане на оздравителни мерки спрямо банка, лицензирана в Република България, включително спрямо нейните клонове на територията на държавите членки. Условието и процедурата

за прилагането и обжалването на такива мерки, както и правните им последици се уреждат от българския закон, освен ако в тази глава е предвидено друго.

(2) Когато прилага оздравителни мерки спрямо банка, която има клонове в други държави членки, БНБ уведомява своевременно компетентните органи на тези държави членки преди прилагането на мерките, а когато това е невъзможно с оглед защитата на интересите на кредиторите на банката - едновременно с прилагането им. В уведомлението БНБ посочва правните и други последици от прилагането на мярката.

(3) В срок два работни дни от датата на издаването им актовете на БНБ за прилагане на оздравителни мерки се публикуват най-малко в два централни ежедневника в Република България.

(4) Актовете на БНБ за прилагане на оздравителни мерки, включително актовете за прилагане на оздравителни мерки спрямо клон на банка от трета държава, се публикуват в резюме в "Официален вестник" на Европейския съюз, както и в два национални вестника на всяка държава членка, в която съответната банка има клон. Резюмето на акта се публикува на български език и на езиците на държавите членки, в които съответната банка осъществява дейност.

(5) Резюмето на акта по ал. 4 следва да съдържа описание на правните и фактическите основания за издаването на акта, името и адреса на съда, пред който актът може да бъде обжалван, както и срока за обжалване.

Чл. 135. (1) Преди да приложи оздравителни мерки спрямо клон на банка със седалище в трета държава, която има клонове и на територията на една или повече държави членки, БНБ уведомява компетентните органи на тези държави членки за намерението си да приложи оздравителни мерки спрямо такъв клон, както и за техните правни и други последици. В случаите, когато не е възможно предварително уведомяване на компетентните надзорни органи, БНБ ги уведомява незабавно след прилагането на мерките.

(2) Когато БНБ смята, че на територията на Република България трябва да бъдат приложени оздравителни мерки спрямо банка от държава членка, БНБ уведомява компетентните органи на изпращащата държава членка.

Чл. 136. (1) Оздравителните мерки, предприети от компетентен орган на държава членка спрямо банка, лицензирана в тази държава членка, се признават пряко и без формалности в Република България, и от момента, в който подлежат на изпълнение, имат действие спрямо клона на тази банка, извършващ дейност в Република България, както и спрямо третите лица в Република България. Правните последици на оздравителните мерки се уреждат от правото на съответната държава членка, освен ако в този закон е предвидено друго.

(2) Лицата, които администрират на територията на Република България оздравителни мерки, приложени от компетентен орган на държава членка, се ползват със същия статут и правомощия, каквито имат според законодателството на тази държава членка. Тези лица прилагат българския закон при реализацията на активи на банката на територията на Република България и при уреждането на трудови правоотношения, възникнали на територията на Република България.

(3) Оздравителните мерки, приложени от компетентен орган на държава членка спрямо клон на банка, лицензирана в трета държава, се признават пряко и без

формалности в Република България, и от момента, в който подлежат на изпълнение, имат действие спрямо третите лица в Република България.

Раздел III. Прекратителни процедури за банка

Чл. 137. (1) Компетентни да вземат решение за ликвидация или за откриване на производство по несъстоятелност на банка, лицензирана в Република България, са българските съдебни или административни органи. Решението на тези органи има действие и спрямо клоновете на банката в други държави членки.

(2) Освен ако в този закон е предвидено друго, по отношение на производството по ликвидация и производството по несъстоятелност на банка, лицензирана в Република България, се прилага българското законодателство, включително относно:

1. движимите вещи, които са обект на производството, и правния режим относно движимите вещи, придобити от банката след откриване на производството;
2. правата на банката и правомощията на нейния ликвидатор или синдик;
3. условията, при които могат да се правят прихващания;
4. последиците от откриването на производството върху текущите договори, по които банката е страна;
5. действието на производството върху делата, водени от отделни кредитори срещу банката;
6. вземанията, които се предявяват към банката, както и правния им режим, ако те са възникнали след откриване на производството;
7. реда и изискванията за предявяване и приемане на вземанията към банката;
8. правилата относно разпределението на набраните парични средства от осребряването на активи, поредността на вземанията на кредиторите на банката, както и правата на кредиторите, които са получили частично удовлетворение след откриването на производството по несъстоятелност в резултат на реализация на вещни обезпечения или чрез прихващане;
9. условията за прекратяване на производство по несъстоятелност и последиците от това;
10. правата на кредиторите след прекратяване на производството;
11. режима относно разноските в производството;
12. условията и реда за обявяване на правните актове, увреждащи интересите на кредиторите, за нищожни, унищожяеми или непротивопоставими спрямо тях.

Чл. 138. (1) Българската народна банка уведомява своевременно компетентния орган на съответните държави членки, в които банката по чл. 137, ал. 1 осъществява дейност чрез клон, че е поискано започването на принудителна ликвидация или откриването на производство по несъстоятелност, съответно че е издадено разрешение за доброволна ликвидация на тази банка.

(2) Българската народна банка уведомява компетентния орган по ал. 1 за решението за започване на ликвидация или за откриване на производство по несъстоятелност и го информира за правните и други последици, произтичащи от тях.

(3) Редът за уведомяване по ал. 1 и 2 се прилага и в случаите на прекратяване на

клон в Република България на банка със седалище в трета държава, когато същата банка има открит клон и в друга държава членка. В тези случаи БНБ и компетентният орган координират действията си в рамките на производството със съответните компетентни административни и съдебни органи в другите приемащи държави членки.

Чл. 139. (1) Решението на компетентния съдебен или административен орган за ликвидацията, откриването на прекратителна процедура на банка, лицензирана в държава членка, осъществяваща дейност на територията на Република България, се признава пряко и без формалности в Република България и поражда действие в страната от момента, в който решението е влязло в сила и е породило действие на територията на съответната държава членка, където е открито производството.

(2) Решението по ал. 1 подлежи на вписване по седалището на клона в Република България. Вписването на решението има оповестително действие.

(3) При прекратителна процедура на банка по ал. 1 се прилага законът на държавата членка, в която е лицензирана банката, освен ако в този закон е предвидено друго.

Чл. 140. (1) Ликвидаторът или синдикът на банка, лицензирана в Република България, с клонове в други държави членки публикува на български език извлечение от решението за започване на ликвидация, съответно за откриване на производство по несъстоятелност, на банката в "Официален вестник" на Европейския съюз и поне в два национални вестника във всяка от държавите членки, където банката има клонове.

(2) Ликвидаторът или синдикът на банка по ал. 1 е длъжен да уведоми и покани писмено кредиторите на банката от други държави членки, които имат известен адрес, да предявят вземанията си, с изключение на кредиторите, за чиито вземания не се изисква предявяване и се смятат за служебно приети от синдика или ликвидатора.

(3) Поканата до кредиторите по ал. 2 задължително съдържа информация на български език за:

1. започването на ликвидация или откриването на производство по несъстоятелност на банката по ал. 1;

2. сроковете за предявяване на вземанията;

3. необходимостта от прилагане на доказателства;

4. органа, пред който трябва да бъдат предявени вземанията или становищата във връзка с вземанията и изискванията за предявяване на вземанията;

5. последиците от непредявяването на вземанията в срок или от непредявяването им изобщо, в т. ч. последиците след прекратяване на производството по ликвидация или несъстоятелност на банката в държавата, където тя е лицензирана.

(4) Поканата по ал. 2 трябва да информира дали кредиторите с привилегировани вземания или с вземания, обезпечени с вещни права, трябва да ги предявят с оглед признаването им, както и други съществени обстоятелства относно вземанията.

(5) Поканата, която се изпраща до кредиторите по ал. 2, е със заглавие: "Покана за предявяване на вземане. Срокове, които трябва да бъдат спазени" на всички официални езици на Европейския съюз. Когато се налага представяне на становище във връзка с вземанията, поканата е със заглавие: "Покана за представяне на становище във връзка с вземане. Срокове, които трябва да бъдат спазени" на всички официални езици на Европейския съюз.

(6) Всеки кредитор по ал. 2, включително когато е публичен орган, има право да предяви вземанията си или да представи становище във връзка с тях на официалния език или на един от официалните езици на съответната държава членка. В този случай предявяването на вземането става под заглавие на български език "Предявяване на вземане".

(7) Ликвидаторът или синдикът имат право да изискат представянето на превод на български език на документите по ал. 6.

(8) Освен ако в закон е предвидено друго, всеки кредитор по ал. 2 изпраща копия от удостоверяващите вземането му документи, ако има такива, и посочва вида на вземането, датата на възникването и размера му, позоваването на привилегия, предоставеното вещно обезпечение или правото на задържане, както и какви активи са обхванати от обезпечението му.

(9) Вземанията на всички кредитори на банка, лицензирана в Република България, за която се извършва ликвидация или има открито производство по несъстоятелност, се третират равнопоставено и имат поредност на изплащане въз основа на едни и същи критерии независимо от това, дали са възникнали на територията на Република България или на територията на други държави членки.

(10) Ликвидаторът и синдикът редовно и по подходящ начин информират кредиторите на банката по ал. 1, за която се извършва ликвидация или има открито производство по несъстоятелност, относно хода на производството.

Раздел IV.

Общи разпоредби при оздравителни мерки или прекратителни процедури

Чл. 141. При прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителни процедури за банка правните последици се уреждат, както следва:

1. за трудовите договори и отношенията, свързани с тях - от правото на държавата членка, приложимо към съответния трудов договор;

2. за договорите, даващи право на ползване или придобиване на недвижима вещ - от правото на държавата членка по местонахождението на вещта, според което се определя и кои вещи са недвижими и движими;

3. за правата на банката във връзка с недвижима вещ, кораб или самолет, които права подлежат на регистрация в публичен регистър - от правото на държавата членка, където се води регистърът.

Чл. 142. (1) Прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителни процедури спрямо банка не засяга произтичащи от вещни обезпечения права на кредитори или на трети лица във връзка с материални или нематериални активи, включително недвижими или движими, индивидуално или родово определени вещи или съвкупности от вещи, които принадлежат на банката, но се намират на територията на друга държава членка по време на прилагането на тези мерки или на откриването на прекратителната процедура за банката.

(2) Правата по ал. 1 включват:

1. правото да иска осребряване или да осребри активи и да се удовлетвори от

получените при осребряването приходи, включително когато активите са обект на залог или ипотека;

2. правото на предпочитително удовлетворение, включително по силата на залог върху вземане или по силата на прехвърляне на вземане като обезпечение;

3. правото на лицето, което има права върху вещь, да изисква нейното връщане или възстановяване от този, който я владее или ползва без правно основание;

4. правото на ползване на плодовете на предоставените като обезпечение активи.

(3) Право, вписано в публичен регистър и противопоставимо на трети лица, по силата на което може да бъде придобито право по ал. 1, се смята за право по ал. 1.

(4) Разпоредбата на ал. 1 не изключва възможността да се иска обявяване на определени правни актове за нищожни, унищожяеми или непротивопоставими по реда на чл. 137, ал. 2, т. 12.

Чл. 143. (1) Прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителна процедура за банка, която е купувач на вещь, не засяга правата на продавача върху тази вещь по договор за продажба със запазване на собствеността до пълно изплащане на цената, когато по времето на прилагането на тези мерки или на откриването на прекратителна процедура за банката вещта се е намирала на територията на друга държава членка.

(2) Прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителна процедура за банка, която е продавач на вещь по договор по ал. 1, не дава основание за разваляне или прекратяване на договора, ако вещта е била доставена, както и не представлява пречка за придобиване на собствеността върху вещта от купувача, когато по времето на прилагането на тези мерки или на откриването на прекратителната процедура за банката вещта - предмет на покупко-продажбата, се е намирала на територията на друга държава членка.

(3) Разпоредбите на ал. 1 и 2 не изключват възможността да се иска обявяване на определени правни актове за нищожни, унищожяеми или непротивопоставими по реда на чл. 137, ал. 2, т. 12.

Чл. 144. (1) Прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителна процедура за банка не засяга правото на кредиторите ѝ за прихващане на свои вземания срещу вземания на банката към тях, когато са налице условията за това съгласно закона, приложим към вземането на банката.

(2) Разпоредбата на ал. 1 не изключва възможността да се иска обявяване на определени правни актове за нищожни, унищожяеми или непротивопоставими по реда на чл. 137, ал. 2, т. 12.

Чл. 145. При прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителна процедура за банка приложимото право е:

1. за правото на собственост или други права върху финансови или други инструменти, съществуването или прехвърлянето на които права предполага вписването им в регистър, в сметка или в централизирана депозитарна институция, която се намира или се води в държава членка - правото на държавата членка, където се

намира или се води съответният регистър, сметка или централизирана депозитарна институция;

2. за споразуменията за нетиране - правото, което се прилага към договора, който предвижда нетиране;

3. за споразуменията за обратно изкупуване - правото, което се прилага към договора за обратно изкупуване, при условие че не се нарушава т. 1;

4. за сделките, извършвани на регулиран пазар - правото, приложимо към договора относно тези сделки, при условие че не се нарушава т. 1;

5. за висящите съдебни дела относно вещи или права, отнети от банката - правото на държавата членка, където се води съответното дело.

Чл. 146. (1) Лицата, които администрират оздравителни мерки, ликвидаторът, синдикът или друг компетентен съдебен или административен орган на изпращащата държава членка предприемат всички необходими мерки за вписване на оздравителните мерки или за започване на прекратителна процедура за банка в съответния търговски, имотен или друг публичен регистър на територията на Република България в случаите, когато тази регистрация е задължителна съгласно българското законодателство.

(2) Разноските по вписването се смятат за част от разноските по оздравителните мерки или по прекратителната процедура за банка.

Чл. 147. (1) Разпоредбата на чл. 137, ал. 2 не се прилага към правилата за обявяване за нищожни, унищожяеми или непротивопоставими на актове, увреждащи всички кредитори, когато лицето, ползващо се от акта, представи доказателства, че към акта, увреждащ всички кредитори, се прилага правото на друга държава членка и това право не допуска оспорването на съответния акт в конкретния случай.

(2) Когато оздравителна мярка, определена от съдебен орган, съдържа правила относно нищожност, унищожяемост или непротивопоставимост на актове, увреждащи всички кредитори, които актове са били извършени преди прилагането на самата мярка, правилото по чл. 134, ал. 1, изречение второ не се прилага в случаите по ал. 1.

Чл. 148. Действителността на акт, сключен след прилагането на оздравителна мярка или след започването на прекратителна процедура за банка, по силата на който банката се разпорежда възмездно с недвижима вещ, кораб или самолет, подлежащи на регистрация в публичен регистър, или с финансови или други инструменти или права по такива инструменти, съществуването или прехвърлянето на които предполага вписването им в регистър, в сметка или в централизирана депозитарна институция, която се намира или води в държава членка, се определя от правото на държавата членка, където се намира тази вещ или се води регистърът, сметката или депозитарната институция.

Чл. 149. Всички лица, които дават или получават информация във връзка с уведомителните или консултативните процедури по тази глава, са длъжни да опазват банковата и професионалната тайна.

Чл. 150. (1) Решението на компетентния орган в държава членка за назначаването на лице, което администрира оздравителните мерки или прекратителните процедури за банка, лицензирана в държавата членка, има действие на територията на Република България. Лицата доказват своето назначение с представяне на заверен препис от акта за назначаването, придружен от превод на български език, който не се легализира.

(2) Назначените лица по ал. 1, както и упълномощените от тях лица имат право да упражняват правомощията си, които произтичат от законите в държавата членка, и спрямо клон на банката на територията на Република България, освен ако в този закон е предвидено друго. Те подпомагат кредиторите на съответната банка в Република България във връзка с упражняването на техните права.

(3) Когато упражняват правомощията си на територията на Република България, назначените лица по ал. 1 са длъжни да спазват българското законодателство, включително процедурите за осребряване на активите и предоставяне на информация на работниците и служителите. При упражняването на тези правомощия те не могат да упражняват принуда или да разрешават правни спорове.

Глава четиринадесета.

ИЗДАВАНЕ И ОБЖАЛВАНЕ НА АДМИНИСТРАТИВНИ АКТОВЕ

Чл. 151. (1) Индивидуалните административни актове по чл. 14 - 17, 36, 38, чл. 103, ал. 2, т. 20 и 21 и ал. 8 се издават от управителния съвет на БНБ по предложение на управителя и подуправителя, ръководещ управление "Банков надзор", а във всички останали случаи - от подуправителя или от оправомощено от него длъжностно лице.

(2) Административните актове по ал. 1 се мотивират и подлежат на незабавно изпълнение.

(3) Административните актове по ал. 1 могат да се оспорват пред Върховния административен съд относно тяхната законосъобразност. Съдът не може да спре изпълнението на акта до окончателното произнасяне по жалбата.

(4) В съдебните производства по ал. 3, когато е необходимо извършването на съдебно-счетоводна или съдебно-икономическа експертиза, съдът назначава вещи лица от списък, утвърден от председателя на Върховния административен съд. Вещите лица трябва да имат висока квалификация и опит в банковата дейност. Условието и редът за включване и изключване от списъка се определят с наредба, издадена съвместно от министъра на правосъдието и управителя на БНБ.

(5) В случаите, когато БНБ не се е произнесла по молба за издаване на лиценз в 6-месечен срок от постъпването на молбата и всички изискуеми документи и информация, смята се, че е налице мълчалив отказ, който може да бъде обжалван по реда на ал. 3. Мълчалив отказ е налице и когато БНБ не се е произнесла по молба за издаване на лиценз в 12-месечен срок от постъпването ѝ.

(6) В случаите, когато БНБ не се е произнесла по молба за издаване на разрешение в тримесечен срок от постъпването на молбата и всички изискуеми документи и информация, смята се, че е налице мълчалив отказ, който може да бъде обжалван по реда на ал. 3.

(7) Индивидуалните административни актове по този закон се съобщават на

адресатите им чрез връчване срещу подпис или чрез препоръчано писмо с обратна разписка. Връчването с препоръчано писмо с обратна разписка се извършва на постоянния адрес на лицето, ако то е физическо лице, или по неговото седалище и адрес на управление, ако е юридическо лице.

(8) Ако административният акт не бъде връчен по един от посочените в ал. 7 начини, той се смята за връчен с поставянето му на специално определено за целта място в сградата на БНБ. Последното обстоятелство се удостоверява с протокол, съставен от длъжностни лица, определени със заповед на подуправителя, ръководещ управление "Банков надзор".

Глава петнадесета. АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 152. (1) Който извърши или допусне извършването на нарушение на този закон или на нормативен акт по прилагането му, ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 1000 до 4000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 12 000 лв.

(2) Който разпространява невярна информация или обстоятелства за банка, с което се уронват доброто име на банката и доверието към нея, ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 2000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 10 000 лв.

(3) Ако нарушението по ал. 2 е извършено чрез средство за масово осведомяване, глобата е от 5000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение - от 8000 до 20 000 лв.

(4) Ако нарушителят по ал. 1 или 3 е юридическо лице, се налага имуществена санкция, както следва:

1. в случаите по ал. 1 - в размер от 20 000 до 70 000 лв., а при повторно нарушение - от 50 000 до 100 000 лв.;

2. в случаите по ал. 3 - в размер от 50 000 до 200 000 лв., а при повторно нарушение - от 80 000 до 250 000 лв.

Чл. 153. (1) Актовете за установяване на нарушенията по чл. 152 се съставят от оправомощени от подуправителя, ръководещ управление "Банков надзор", длъжностни лица.

(2) Наказателните постановления се издават от подуправителя, ръководещ управление "Банков надзор", или от оправомощено от него длъжностно лице.

(3) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

§ 1. (1) По смисъла на този закон:

1. "Администратор" е:

а) членът на надзорен или управителен съвет (съвет на директорите) на банката;
б) прокуристите и лицата, чиято длъжност според вътрешната структура на банката включва изпълнение на функции по ръководство и контрол на структурни звена, които имат пряко отношение към осъществяване на основния предмет на дейност на банката;

в) ръководството на специализираната служба за вътрешен контрол.

2. "Влог" е всяка сума, получена със задължение за връщане, освен ако тя е дадена:

а) като заем от банка;

б) като отметнина или задатък, осигуряващи изпълнението по търговска или друга сделка;

в) като авансово плащане по договор за продажба или за извършване на услуга или друга дейност и подлежи на връщане при неизпълнение на договора;

г) за други цели в случаи, определени от БНБ.

3. "Публично привличане на влогове или други възстановими средства" е приемането на влогове или други възстановими средства от повече от 30 лица, които не са банки или други институционални инвеститори. При издаване на облигации или други дългови ценни книжа не по реда на Закона за публичното предлагане на ценни книжа се смята, че е налице публично привличане на влогове или други възстановими средства, когато:

а) емисиите от облигации или от други дългови ценни книжа са придобити при първичното предлагане от общо повече от 30 лица, които не са банки или други институционални инвеститори;

б) това представлява една от основните дейности на емитента, и

в) емитентът предоставя заеми по заемане или по заемане извършва други финансови услуги.

4. "Свързани лица" са:

а) съпрузите, роднините по права линия без ограничения, по сребрена линия до четвърта степен включително и роднините по сватовство до трета степен включително;

б) работодател и работник;

в) съдружниците;

г) лицата, едното от които участва в управлението на другото или на негово дъщерно дружество;

д) лицата, в чийто управителен или контролен орган участва едно и също юридическо или физическо лице, включително когато физическото лице представлява юридическо лице;

е) дружество и лице, което притежава повече от 5 на сто от дяловете или акциите, издадени с право на глас в дружеството;

ж) лицата, едното от които упражнява контрол спрямо другото;

з) лицата, чиято дейност се контролира от трето лице или от негово дъщерно дружество;

и) лицата, които съвместно контролират трето лице или негово дъщерно дружество;

к) лицата, едното от които е търговски представител на другото;

л) лицата, едното от които е направило дарение на другото.

5. "Икономически свързани лица" са:

а) съпрузите и роднините по права и по съребрена линия до втора степен;
б) лицата по т. 4, букви "г" - "и";
в) извън случаите по букви "а" и "б", две или повече лица, които са финансово (делово) обвързани по такъв начин, че при възникване на финансови проблеми на едното има вероятност другото или всички останали да изпитат затруднения при изпълнение на задълженията си.

6. "Квалифицирано дялово участие" е налице, когато едно лице притежава пряко или непряко 10 или повече от 10 на сто от капитала или от правата на глас в общото събрание на дружество или когато притежаването на акции от капитала или от правата на глас в общото събрание позволява да се упражнява съществено влияние върху ръководството на дружеството.

7. "Контрол" е налице, когато определено лице (контролиращият):

а) притежава повече от половината от гласовете в общото събрание на друго юридическо лице (дъщерно дружество), или

б) има право да определя повече от половината от членовете на управителния или контролния орган на друго юридическо лице (дъщерно дружество) и същевременно е акционер или съдружник в това лице, или

в) има право да упражнява решаващо влияние върху юридическо лице (дъщерно дружество) по силата на сключен с това лице договор или на неговия учредителен акт или устав, ако това е допустимо съгласно законодателството, приложимо към дъщерното дружество, или

г) е акционер или съдружник в дружество, и:

аа) повече от половината от членовете на управителния или контролния орган на това юридическо лице (дъщерно дружество), които са изпълнявали съответните функции през предходната и текущата финансова година и до момента на изготвяне на консолидираните финансови отчети, са определени единствено в резултат на упражняването на неговото право на глас, или

бб) което контролира самостоятелно по силата на договор с други акционери или съдружници в това юридическо лице (дъщерно дружество) повече от половината от гласовете в общото събрание на това юридическо лице, или

д) може по друг начин по преценка на компетентните органи да упражнява решаващо влияние върху вземането на решения във връзка с дейността на друго юридическо лице (дъщерно дружество).

В случаите по букви "а", "б" и "г" към гласовете на контролиращия се прибавят и гласовете на дъщерните му дружества, върху които той упражнява контрол, както и гласовете на лица, които действат от свое име, но за негова сметка или за сметка на негово дъщерно дружество.

В случаите по букви "а", "б" и "г" гласовете на контролиращия се намаляват с гласовете по акции, държани за сметка на лице, което не е нито контролиращият, нито негово дъщерно дружество, както и с гласовете по акции, които са предмет на залог, ако правата по тях се упражняват по нареждане и в интерес на залогодателя.

В случаите по букви "а" и "г" гласовете на контролиращия се намаляват с гласовете по акции, притежавани от самото дъщерно дружество чрез лице, което то контролира, или чрез лице, което действа от свое име, но за сметка на контролиращия и на дъщерното дружество.

8. "Предприятие майка" е юридическо лице, което упражнява контрол спрямо едно или повече дружества (дъщерни дружества).

9. "Дъщерно дружество" е юридическо лице, контролирано от друго юридическо лице (предприятие майка). Юридически лица, които са дъщерни на дъщерното дружество, също се смятат за дъщерни дружества на предприятието майка.

10. "Тесни връзки" са налице, когато две или повече физически или юридически лица са свързани по един от следните начини:

а) чрез притежаване от едно лице, пряко или чрез контролирано лице, на 20 или повече от 20 на сто от гласовете в общото събрание или от капитала на другото лице, или

б) чрез отношения на контрол, или

в) трайно с едно и също трето лице чрез отношения на контрол.

11. "Банкова група" е налице, когато предприятието майка е банка и има за дъщерни дружества други кредитни институции и/или финансови институции.

12. "Финансов холдинг" е налице, когато предприятието майка е финансова институция, чиито дъщерни дружества са изключително или предимно кредитни или финансови институции, при условие че най-малко едно от тези дъщерни дружества е кредитна институция и предприятието майка не е финансов холдинг със смесена дейност по смисъла на Закона за допълнителния надзор върху финансовите конгломерати.

13. "Холдинг със смесена дейност" е налице, когато предприятието майка е различно от кредитна институция, финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност по смисъла на Закона за допълнителния надзор върху финансовите конгломерати и има поне едно дъщерно дружество, което е кредитна институция.

14. "Разпределение на капитал" е предоставянето на пари или друго имущество на банката на нейни акционери, с изключение предоставянето на нови акции в резултат на увеличаване на капитала чрез превръщането на печалба в капитал.

15. "Държава членка" е държава, която е членка на Европейския съюз, или друга държава, която принадлежи към Европейското икономическо пространство.

16. "Изпращаща държава" е държава членка, чиито компетентни органи са издали лиценз за кредитна институция.

17. "Приемаща държава" е държава членка, в която кредитна институция на държава членка има клон или директно предоставя услуги.

18. "Трета държава" е държава, която не е държава членка по смисъла на т. 15.

19. "Компетентни органи" означава БНБ, както и националните органи на другите държави членки, които са оправомощени по силата на нормативен акт да упражняват надзор над кредитни институции.

20. "Лиценз" е всеки документ, независимо от неговата форма, издаден от компетентните органи на държава членка или на трета държава, по силата на който се дава право за извършване на дейност като кредитна институция.

21. "Дружество за спомагателни услуги" е дружество, чиято основна дейност е притежаване или управление на собственост, предоставяне на услуги за обработката на информация или друга подобна дейност, която е спомагателна на основната дейност на една или повече кредитни институции.

22. "Клон" е регистрирано по съответния ред място на дейност, представляващо юридически необособена част от кредитна институция, чрез което се извършват пряко всички или някои от разрешените дейности на кредитната институция.

23. "Финансово брокерство" е посредничество на паричния пазар и при предоставяне на банкови или други финансови услуги, включително застрахователно и

осигурително посредничество.

24. "Дериватни инструменти" са права и задължения, чиято стойност пряко или косвено се влияе от цената на ценни книжа, чуждестранни валути, стоки, лихвени проценти, индекси, от оценката на кредитния риск или от други подобни променливи стойности.

25. "Семейство" включва съпрузите, роднините по права линия, братята, сестрите, както и лицата, които съжителстват трайно.

26. "Кредитна институция майка в държава членка" е кредитна институция, която има за дъщерно дружество друга кредитна или финансова институция или има участие в такава институция и която не е дъщерно дружество на друга кредитна институция, лицензирана в същата държава членка, или на финансов холдинг, учреден в същата държава членка.

27. "Кредитна институция майка от Европейския съюз" е кредитна институция майка от държава членка, която не е дъщерно дружество на друга кредитна институция, лицензирана в държава членка, или на финансов холдинг, учреден в държава членка.

28. "Финансов холдинг майка в държава членка" е финансов холдинг, който не е дъщерно дружество на кредитна институция, лицензирана в същата държава членка, или на финансов холдинг, учреден в същата държава членка.

29. "Финансов холдинг майка от Европейския съюз" е финансов холдинг майка в държава членка, който не е дъщерно дружество на кредитна институция, лицензирана в държава членка, или на друг финансов холдинг, учреден в държава членка.

30. "Повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същото по вид нарушение.

(2) При определяне на квалифицираното дялово участие по ал. 1, т. 6 и на другите нива на участие по чл. 28 притежаваните от едно лице чрез една от формите, посочени в т. 1 - 6, права на глас в общото събрание, се смятат за права на глас на това лице (косвен притежател) в случаите, когато:

1. правата на глас се притежават от името на едно лице, но в действителност са притежание на косвения притежател;

2. правата на глас се притежават от дружество, контролирано от косвения притежател;

3. правата на глас, притежавани от лице, с което косвеният притежател с права на глас в общото събрание на същото дружество е сключил писмено споразумение за трайна обща политика по отношение на управлението на дружеството, която реализират чрез упражняването на правата им на глас;

4. правата на глас, които въз основа на писмено споразумение между косвения притежател и друго лице са прехвърлени временно срещу възнаграждение от косвения притежател или от контролирано от него дружество на другото лице - страна по споразумението;

5. правата на глас са предоставени като обезпечение на акции и лицето, в полза на което е предоставено обезпечението, декларира писмено своето намерение да упражнява правата на глас;

6. поради липса на конкретни инструкции от притежателя им правата на глас по съхранявани от косвения притежател акции може да се упражняват по негово собствено усмотрение.

§ 2. Доколкото в този закон не е предвидено друго, функциите на БНБ относно надзора върху банковата система се осъществяват от нейния подуправител, ръководещ управление "Банков надзор", самостоятелно и независимо или от оправомощени от него длъжностни лица.

§ 3. Организацията и контролът по обезпечаването на сигурността на банките и финансовите институции се определят с наредба, издадена съвместно от министъра на вътрешните работи и управителния съвет на БНБ.

§ 4. Този закон въвежда разпоредбите на Директива 89/117/ЕЕС на Съвета относно задълженията на клоновете на кредитни институции и на финансови институции, установени в държава членка, чиито главни управления се намират извън тази държава членка, относно публикуването на годишни счетоводни документи, Директива 2000/46/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно предприемането, осъществяването на дейност и надзора над дейността на институциите за електронни пари, Директива 2001/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно реорганизацията и прекратяването на кредитни институции и Директива 2006/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитни институции (поправка).

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 5. Законът за банките (обн., ДВ, бр. 52 от 1997 г.; доп., бр. 15 от 1998 г.; изм., бр. 21, 52, 70 и 98 от 1998 г., бр. 54, 103 и 114 от 1999 г., бр. 24, 63, 84 и 92 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г., бр. 45, 91 и 92 от 2002 г., бр. 31 от 2003 г., бр. 19, 31, 39 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33 и 34 от 2006 г.) се отменя.

§ 6. Банките, получили лиценз за извършване на банкова дейност по реда на отменения Закон за банките (обн., ДВ, бр. 52 от 1997 г.; доп., бр. 15 от 1998 г.; изм., бр. 21, 52, 70 и 98 от 1998 г., бр. 54, 103 и 114 от 1999 г., бр. 24, 63, 84 и 92 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г., бр. 45, 91 и 92 от 2002 г., бр. 31 от 2003 г., бр. 19, 31, 39 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33 и 34 от 2006 г.), са длъжни в срок три месеца от влизането в сила на този закон да вземат решение за промени на уставите си в съответствие с този закон и да подадат заявление пред БНБ за актуализиране на лиценза им. Актовете за актуализиране на лиценза се издават от управителя на БНБ.

§ 7. Чуждестранни банки от държави членки, получили лиценз за извършване на банкова дейност чрез клон в Република България преди влизането в сила на този закон, продължават дейността си в страната, без да е спазено изискването за уведомяване по чл. 20, ал. 1 и без да получават съобщение или изчакват изтичането на срока по чл. 21, ал. 2.

§ 8. Издадените от БНБ подзаконовни нормативни актове по прилагането на

отменения Закон за банките (обн., ДВ, бр. 52 от 1997 г.; доп., бр. 15 от 1998 г.; изм., бр. 21, 52, 70 и 98 от 1998 г., бр. 54, 103 и 114 от 1999 г., бр. 24, 63, 84 и 92 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г., бр. 45, 91 и 92 от 2002 г., бр. 31 от 2003 г., бр. 19, 31, 39 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33 и 34 от 2006 г.) запазват действието си, доколкото не противоречат на този закон.

§ 9. (1) Изискванията на този закон се прилагат и за заварените при влизането му в сила административни производства пред БНБ.

(2) Издадените от БНБ административни актове по отменения Закон за банките (обн., ДВ, бр. 52 от 1997 г.; доп., бр. 15 от 1998 г.; изм., бр. 21, 52, 70 и 98 от 1998 г., бр. 54, 103 и 114 от 1999 г., бр. 24, 63, 84 и 92 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г., бр. 45, 91 и 92 от 2002 г., бр. 31 от 2003 г., бр. 19, 31, 39 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33 и 34 от 2006 г.), които не са подлежали на обжалване по съдебен ред, не могат да бъдат обжалвани пред съда по реда на този закон.

§ 10. (1) Заварените при влизането в сила на този закон прокуристи на банка, с изключение на онези, чието упълномощаване се отнася до дейността на отделен клон, се освобождават от длъжност, ако в срок два месеца от влизането в сила на този закон не са получили сертификат по чл. 11, ал. 2.

(2) Българската народна банка отстранява от длъжност лицата по ал. 1, ако те не бъдат освободени от съответния орган в срок 30 дни след изтичането на срока по ал. 1.

§ 11. С решение на управителния съвет на БНБ могат да отпаднат ограниченията по чл. 11, ал. 1, т. 4 и 5 от този закон, по чл. 234, ал. 2, т. 1 от Търговския закон и по чл. 25, ал. 1, т. 4 и 13 от Закона за банковата несъстоятелност за:

1. член на управителен или контролен орган на банка, в която БНБ е придобила след 1 октомври 1995 г. над 50 на сто от акциите с право на глас, ако лицето е избрано от компетентния орган след придобиването от БНБ на дялово участие в такъв размер, не е било преди това член на неин управителен или контролен орган и е освободено от отговорност от общото събрание на акционерите на банката;

2. член на управителен или контролен орган на банка, в която "Банкова консолидационна компания" - АД, е притежавала над 50 на сто от акциите с право на глас, ако лицето е избрано след 1 януари 1994 г. по предложение на "Банкова консолидационна компания" - АД, не е било преди това член на управителен или контролен орган на банката и е освободено от отговорност от общото събрание на акционерите ѝ.

§ 12. Взаимоспомагателните кредитни кооперации на частни земеделски стопани, създадени по схемата за земеделски капиталов фонд съгласно сключени договори между правителството на Република България и Европейската комисия за усвояване на предоставени безвъзмездно финансови средства, продължават дейността си като финансови институции по смисъла на този закон и по ред, установен от Министерския съвет.

§ 13. Управителният съвет на БНБ издава наредби по прилагането на глави

първа, втора, трета, четвърта, пета, седма, девета, десета, единадесета, дванадесета и тринадесета.

§ 14. В Търговския закон (обн., ДВ, бр. 48 от 1991 г.; изм., бр. 25 от 1992 г., бр. 61 и 103 от 1993 г., бр. 63 от 1994 г., бр. 63 от 1995 г., бр. 42, 59, 83, 86 и 104 от 1996 г., бр. 58, 100 и 124 от 1997 г., бр. 52 и 70 от 1998 г., бр. 33, 42, 64, 81, 90, 103 и 114 от 1999 г., бр. 84 от 2000 г., бр. 28, 61 и 96 от 2002 г., бр. 19, 31 и 58 от 2003 г., бр. 31, 39, 42, 43, 66, 103 и 105 от 2005 г., бр. 38 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 187е, ал. 3 думата "небанкови" се заличава.

2. В глава двадесет и девета "Банкови сделки":

а) раздел IV с чл. 433 и 434 се отменя;

б) раздел IX с чл. 451, 452, 453 и 454 се отменя.

3. Създава се нова глава тридесет и седма с чл. 605 - 606а:

"Глава тридесет и седма

ДОГОВОР ЗА НАЕМ НА СЕЙФ

Определение

Чл. 605. (1) С договора за наем на сейф наемодателят предоставя на наемателя за определен срок срещу възнаграждение ползването на сейф в охраняемо помещение. Сейфът служи за съхраняване на ценности и ценни книги, други вещи и документи. До съдържанието на сейфа достъп има само наемателят.

(2) Договорът за наем на сейф може да бъде с обявено или необявено пред наемодателя съдържание на вложеното.

(3) Наемодателят няма право да притежава копие от ключа на сейфа, предаден на наемателя.

Забранени предмети

Чл. 606. (1) В сейфа не могат да се поставят предмети, застрашаващи сигурността на сейфа и на наемодателя, и вещи, чието приемане е забранено от закона.

(2) Наемодателят контролира по подходящ начин спазването на изискването на ал. 1, без да се разкрива съдържанието на вложеното, когато то не е обявено.

(3) При неизпълнение на задължението по ал. 1 наемодателят може незабавно да развали договора.

Права на наемодателя при неплащане

Чл. 606а. (1) При разваляне на договора поради неплащане на уговореното възнаграждение наемодателят може да поиска отваряне и установяване на съдържанието на сейфа с участие на нотариус. Намерените в сейфа предмети остават за пазене при наемодателя, на който се дължи обезщетение за разносните и възнаграждение.

(2) За вземанията си по договора наемодателят има право на задържане върху вложеното в сейфа."

4. В чл. 655, ал. 2:

а) в т. 8 след думите "ал. 2" се добавя "от този закон или чл. 29, ал. 1, т. 6 или 7 от Закона за банковата несъстоятелност";

б) точка 9 се изменя така:

"9. по отношение на него да не е прилагана мярка по чл. 65, ал. 2, т. 11 от Закона за банките или по чл. 103, ал. 2, т. 14 от Закона за кредитните институции."

§ 15. В Закона за банковата несъстоятелност (обн., ДВ, бр. 92 от 2002 г.; изм., бр. 67 от 2003 г., бр. 36 от 2004 г., бр. 31 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 34 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 1:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

"(2) За производството по несъстоятелност за банка, която има клонове в държави членки, се прилагат и разпоредбите на глава тринадесета от Закона за кредитните институции."

2. В чл. 3, ал. 2 думите "чл. 21, ал. 2 от Закона за банките" се заменят с "чл. 36, ал. 2 от Закона за кредитните институции".

3. В чл. 8:

а) в ал. 1 думите "чл. 21, ал. 2 от Закона за банките" се заменят с "чл. 36, ал. 2 от Закона за кредитните институции";

б) създава се нова ал. 2:

"(2) Производство по несъстоятелност се открива и за банка в производство по ликвидация, за която по реда на чл. 125 или 130 от Закона за кредитните институции е установено, че е в състояние на неплатежоспособност.";

в) досегашната ал. 2 става ал. 3;

г) досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея думите "чл. 21, ал. 2 от Закона за банките" се заменят с "чл. 36, ал. 2 от Закона за кредитните институции", а пред думите "по-късно" се добавя "не";

д) досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея думите "чл. 21, ал. 2 от Закона за банките" се заменят с "чл. 36, ал. 2 от Закона за кредитните институции".

4. В чл. 9 ал. 2 се изменя така:

"(2) В искането на Централната банка по ал. 1 се посочват само основанията или основанията по чл. 36, ал. 2 от Закона за кредитните институции, въз основа на които е отнет лицензът. В случаите по чл. 125 или 130 от Закона за кредитните институции в искането се посочват само основанията или основанията за неплатежоспособност на банката, въз основа на които е издадена заповедта на управителя."

5. В чл. 11:

а) в ал. 1 числото "10" се заменя с "15";

б) създават се нови ал. 4 и 5:

"(4) Акционерите, които към датата на отнемане на лиценза за извършване на банкова дейност са притежавали повече от 5 на сто от капитала на банката, могат да встъпят в производството по разглеждане на искането на Централната банка.

(5) Ако актът на Централната банка по чл. 9, ал. 3 е влязъл в сила, съдът открива производство по несъстоятелност за банката.";

в) създава се ал. 6:

"(6) В случаите, когато актът на Централната банка по чл. 9, ал. 3 не е влязъл в сила поради обжалването му по съдебен ред, съдът спира производството до приключване на административноправния спор. Спирането на производството не е пречка за налагане на предварителни обезпечителни мерки.";

г) досегашните ал. 4 и 5 стават съответно ал. 7 и 8.

6. В чл. 13, ал. 1 в текста преди т. 1 думите "на този закон във връзка с чл. 21, ал. 2 от Закона за банките" се заменят с "и ако са налице условията по чл. 11, ал. 5".

7. В чл. 14 накрая се добавя "или ако с влязло в сила решение актът на Централната банка по чл. 9, ал. 3 бъде отменен".

8. В чл. 18, ал. 2 думите "Закона за банките" се заменят със "Закона за кредитните институции".

9. В чл. 21, ал. 1 думите "чл. 21, ал. 2 от Закона за банките" се заменят с "чл. 36, ал. 2 от Закона за кредитните институции".

10. В чл. 56:

а) в ал. 1 думите "банкова касетка" се заменят със "сейф";

б) в ал. 2 думите "банкови касетки" се заменят със "сейфове";

в) в ал. 3 в изречение първо думите "Банкова касетка, която не е освободена" се заменят със "Сейф, който не е освободен", а в изречение второ думата "касетката" се заменя със "сейфа".

11. В чл. 59, ал. 4 думите "чл. 21, ал. 2 от Закона за банките" се заменят с "чл. 36, ал. 2 от Закона за кредитните институции".

12. В чл. 80, ал. 5 след думата "предприятие" се поставя запетая и думите "от списъка по чл. 61, ал. 2 от Закона за банките" се заменят с "което отговаря на изискванията на чл. 76 от Закона за кредитните институции".

§ 16. В Закона за гарантиране на влоговете в банките (обн., ДВ, бр. 49 от 1998 г.; изм., бр. 73, 153 и 155 от 1998 г., бр. 54 от 1999 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 92 и 118 от 2002 г., бр. 31 и 39 от 2005 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 5, ал. 1 т. 7 се изменя така:

"7. финансовите институции по чл. 3 от Закона за кредитните институции;"

2. В чл. 8, т. 2 думите "ал. 2" се заменят с "ал. 3".

3. В чл. 10, ал. 3 думите "небанкови финансови институции по смисъла на чл. 1, ал. 5 от Закона за банките" се заменят с "финансови институции по смисъла на чл. 3 от Закона за кредитните институции".

4. В чл. 12:

а) в ал. 1 се създава т. 9:

"9. взема решения за придобиване на акции в банка при условията и по реда на чл. 118, ал. 1 от Закона за кредитните институции, както и за прехвърлянето им.";

б) в ал. 2 думите "чл. 52 от Закона за банките" се заменят с "чл. 62 от Закона за кредитните институции";

в) създава се нова ал. 4:

"(4) За вземане на решенията по ал. 1, т. 9 Българската народна банка предоставя на фонда необходимата информация.";

г) досегашната ал. 4 става ал. 5.

5. В чл. 19 думите "чл. 21, ал. 2 или чл. 65, ал. 2 от Закона за банките" се заменят със "Закона за кредитните институции".

6. В чл. 20, ал. 3 след думите "чл. 65, ал. 2 от Закона за банките" се добавя "или по чл. 103, ал. 2 от Закона за кредитните институции".

7. В чл. 22:

а) създава се нова ал. 2:

"(2) Средствата по фонда могат да се използват и за придобиване на акции в банка в случаите по чл. 118, ал. 1 от Закона за кредитните институции, ако фондът прецени, че по този начин могат да бъдат предотвратени по-големи разходи за

изплащане на суми по гарантирани влогове.";

б) досегашната ал. 2 става ал. 3.

§ 17. В Закона за Българската народна банка (обн., ДВ, бр. 46 от 1997 г.; изм., бр. 49 и 153 от 1998 г., бр. 20 и 54 от 1999 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 10 и 39 от 2005 г., бр. 37 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 13, ал. 1 думите "банковата и търговската тайна" се заменят с "банковата, търговската или друга правнозащитена тайна".

2. В чл. 16:

а) точка 3 се изменя така:

"3. определя лихвите, таксите и комисионите във връзка с дейността на банката;"

б) точка 15 се изменя така:

"15. издава, отказва издаване и отнема лицензи на банки и дружества за електронни пари при условията и по реда на Закона за кредитните институции;"

в) създава се т. 16:

"16. поставя банки и дружества за електронни пари под специален надзор при условията и по реда на Закона за кредитните институции;"

3. В чл. 20, ал. 3 изречение трето се заличава.

4. В чл. 23:

а) създава се нова ал. 1:

"(1) Служебна тайна е информацията, свързана с подготовката за производство на български банкноти и монети; техническите параметри на сензорите за четене на защитни елементи на български банкноти и монети; системите за физическа защита и информационна сигурност на банката и дъщерните ѝ дружества; информацията, свързана с транспортирането и охраната на ценни пратки и на други факти и обстоятелства, нерегламентираният достъп до които би се отразил неблагоприятно на интересите на държавата или на друг правнозащитен интерес, определени от управителя на Българската народна банка съгласно чл. 26, ал. 3 от Закона за защита на класифицираната информация.";

б) в ал. 2 думите "банкова или търговска тайна" се заменят с "банкова, търговска или друга правнозащитена тайна".

5. В чл. 27:

а) в ал. 1 думите "могат да бъдат заменени или обменяни" се заменят с "Българската народна банка и банките заменят или обменят";

б) в ал. 2 след думата "къщи" се поставя запетая, а думите "и обменните бюра" се заменят с "обменните бюра и доставчиците на услуги";

в) в ал. 3 думите "Институциите по ал. 2" се заменят с "Лицата по ал. 2, както и компетентните държавни органи";

г) създава се нова ал. 5:

"(5) Банките и доставчиците на услуги отделят негодните за наличнопаричното обращение български банкноти и монети. Те не предоставят на клиенти такива банкноти и монети.";

д) създават се ал. 6 и 7:

"(6) Банките и доставчиците на услуги предават на Българската народна банка негодните за наличнопаричното обращение банкноти и монети.

(7) Възпроизвеждане на български банкноти и монети се извършва след писмено съгласие на Българската народна банка.";

е) досегашната ал. 5 става ал. 8.

6. Член 42 се изменя така:

"Чл. 42. Българската народна банка съставя платежния баланс и води паричната и лихвената статистика, както и статистиката на финансовите сметки на страната. За целта всички държавни и общински органи и юридически и физически лица са длъжни да представят на Българската народна банка информация по определен от нея ред."

7. Наименованието "Допълнителна разпоредба" се изменя така: "Допълнителни разпоредби".

8. В допълнителните разпоредби се създава § 1а:

"§ 1а. Под "доставчик на услуги" се разбира лице, което извършва по занятие дейности и операции с банкноти и монети, включващи тяхното категоризиране, съхранение, транспортиране и/или разпространение."

§ 18. В Закона за мерките срещу изпирането на пари (обн., ДВ, бр. 85 от 1998 г.; изм., бр. 1 от 2001 г., бр. 31 от 2003 г., бр. 103 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 54 от 2006 г.) в чл. 3, ал. 2 т. 1 се изменя така:

"1. Българската народна банка, кредитните институции, които извършват дейност на територията на Република България, финансовите къщи, обменните бюра, както и лицата, предоставящи услуги по паричен превод от страната за чужбина или обратно, действащи от свое или от чуждо име;"

§ 19. В Закона за паричните преводи, електронните платежни инструменти и платежните системи (обн., ДВ, бр. 31 от 2005 г.; изм., бр. 99 от 2005 г., бр. 30 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 25 се създава ал. 3:

"(3) При извършване на презгранични преводи в евро в размер до 50 000 евро между Република България и друга държава - членка на Европейското икономическо пространство, всяка изпълняваща институция прилага същите такси и комисиони, които се прилагат от нея при идентични преводи в евро, извършени в Република България."

2. Създава се чл. 40а:

"Такси и комисиони при презгранични електронни платежни транзакции

Чл. 40а. (1) Презгранични електронни платежни транзакции са:

1. извършените чрез ЕПИ презгранични преводи на средства с изключение на преводите, наредени и изпълнени от лица, които извършват презгранични преводи и/или презгранични електронни платежни транзакции като част от своята търговска дейност;

2. презграничното теглене на пари в брой чрез ЕПИ или зареждането и отнемането на парична стойност върху/от ЕПИ чрез терминални устройства в търговските помещения на издателя или на лице, сключило договор за приемане на платежния инструмент.

(2) При извършване на презгранични електронни платежни транзакции в евро в размер до 50 000 евро между Република България и друга държава - членка на Европейското икономическо пространство, всяко лице, което извършва презгранични преводи и/или презгранични електронни платежни транзакции като част от своята

търговска дейност, прилага същите такси и комисиони, които се прилагат от него при идентични транзакции в евро, извършени в Република България."

3. В чл. 60, ал. 3, т. 1 думите "със седалище в Република България" се заличават.

§ 20. В Закона за достъп до обществената информация (обн., ДВ, бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 1 и 45 от 2002 г., бр. 103 от 2005 г., бр. 24 и 30 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 7, ал. 1 думите "класифицирана информация, представляваща държавна или" се заменят с "класифицирана информация или".

2. В чл. 37, ал. 1, т. 1 думите "информация, представляваща държавна или служебна тайна" се заменят с "информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон".

§ 21. В Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (обн., ДВ, бр. 55 от 2003 г.; попр., бр. 59 от 2003 г.; изм., бр. 107 от 2003 г., бр. 39 и 52 от 2004 г., бр. 31 и 87 от 2005 г., бр. 24 и 38 от 2006 г.) в приложението към чл. 9, ал. 1, т. 2 т. 1 се изменя така:

"1. Банкова дейност, дейност като дружество за електронни пари, както и дейност като системен оператор на платежни системи."

§ 22. В Закона за публичното предлагане на ценни книжа (обн., ДВ, бр. 114 от 1999 г.; изм., бр. 63 и 92 от 2000 г., бр. 28, 61, 93 и 101 от 2002 г., бр. 8, 31, 67 и 71 от 2003 г., бр. 37 от 2004 г., бр. 19, 31, 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33 и 34 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 54:

а) в ал. 4, т. 1 думите "чл. 1, ал. 1 от Закона за банките" се заменят с "чл. 2, ал. 1 от Закона за кредитните институции";

б) в ал. 6 думите "при условията и по реда на Закона за банките" се заличават;

в) в ал. 7 думите "които са получили лиценз за извършване на сделки при условията и по реда на Закона за банките" се заличават.

2. В чл. 56а, ал. 2 думите "Закона за банките" се заменят със "Закона за кредитните институции".

3. В чл. 77б, ал. 1, т. 2 думите "чл. 21, ал. 2 от Закона за банките" се заменят с "чл. 36, ал. 2 от Закона за кредитните институции".

4. В чл. 77о, ал. 1 думите "чл. 21, ал. 2 или чл. 65, ал. 2 от Закона за банките" се заменят със "Закона за кредитните институции".

5. В чл. 173, ал. 2:

а) в т. 2 думите "при условията и по реда на Закона за банките" се заличават;

б) в т. 5 накрая се добавя "или по чл. 103, ал. 2, т. 14, 19 или 20 от Закона за кредитните институции".

6. В § 3 от преходните и заключителните разпоредби ал. 2 се отменя.

§ 23. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. бр. 30, 33 и 34 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 143, ал. 4 думите "чл. 52 от Закона за банките" се заменят с "чл. 62 от

Закона за кредитните институции".

2. В чл. чл. 212, ал. 3 думите "небанковите финансови" се заменят с "финансовите", а думите "банкови касетки" се заменят със "сейфове".

3. В чл. 262, ал. 1 думите "на банкови касетки" се заменят с "в сейфове".

§ 24. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г., бр. 55 от 2000 г. - Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34 и 56 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 123а, ал. 2, т. 5 накрая се добавя "или по чл. 103, ал. 2, т. 14, 19 или 20 от Закона за кредитните институции".

2. В чл. 344, ал. 5 думите "чл. 65, ал. 2 от Закона за банките" се заменят с "чл. 103, ал. 2 от Закона за кредитните институции".

§ 25. В Наказателния кодекс (обн. ДВ, бр. 26 от 1968 г.; попр., бр. 29 от 1968 г.; изм., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г., бр. 97 от 1995 г. - Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г.; изм., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г., бр. 120 от 1997 г. - Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г.; изм., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7, 51 и 81 от 1999 г., бр. 21 и 51 от 2000 г., бр. 98 от 2000 г. - Решение № 14 на Конституционния съд от 2000 г.; изм., бр. 41 и 101 от 2001 г., бр. 45 и 92 от 2002 г., бр. 26 и 103 от 2004 г., бр. 24, 43, 76, 86 и 88 от 2005 г.) в чл. 227б, ал. 4 думите "Закона за банките" се заменят със "Закона за кредитните институции".

§ 26. Във Валутния закон (обн., ДВ, бр. 83 от 1999 г.; изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 60 от 2003 г., бр. 36 от 2004 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 43 и 54 от 2006 г.) в чл. 16, ал. 5 думите "чл. 64 от Закона за банките" се заменят с "чл. 80 от Закона за кредитните институции".

§ 27. В Закона за държавната финансова инспекция (ДВ, бр. 33 от 2006 г.) в чл. 10, ал. 3 думите "чл. 52, ал. 5, т. 3 от Закона за банките" се заменят с "чл. 62, ал. 6, т. 5 от Закона за кредитните институции".

§ 28. В Закона за ипотечните облигации (ДВ, бр. 83 от 2000 г.) в § 2, ал. 3 от допълнителните разпоредби думите "чл. 41, ал. 2 от Закона за банките" се заменят с "чл. 73, ал. 3 от Закона за кредитните институции".

§ 29. В Закона за Комисията за финансов надзор (обн., ДВ, бр. 8 от 2003 г.; изм., бр. 31, 67 и 112 от 2003 г., бр. 85 от 2004 г., бр. 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30 от 2006 г.)

се правят следните изменения:

1. В чл. 15, ал. 1, т. 5 думите "чл. 65, ал. 2 от Закона за банките" се заменят с "чл. 103, ал. 2 от Закона за кредитните институции".

2. В чл. 18, ал. 7 думите "чл. 52 от Закона за банките" се заменят с "чл. 62 от Закона за кредитните институции".

§ 30. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 115 от 1997 г.; попр., бр. 19 от 1998 г.; изм., бр. 21 и 153 от 1998 г., бр. 12, 50, 51, 64, 81, 103, 110 и 111 от 1999 г., бр. 105 и 108 от 2000 г., бр. 34 и 110 от 2001 г., бр. 45, 61, 62 и 119 от 2002 г., бр. 42 и 109 от 2003 г., бр. 18, 53 и 107 от 2004 г., бр. 39, 88, 91, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 34 от 2006 г.) в § 1, т. 47 от допълнителните разпоредби думите "небанкови финансови институции по Закона за банките" се заменят с "финансови институции по Закона за кредитните институции".

§ 31. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г.) в § 1 от допълнителната разпоредба думите "сделките по чл. 1 и 2 от Закона за банките" се заменят с "дейностите по чл. 2, ал. 1 и 2 от Закона за кредитните институции".

§ 32. В Закона за защита на конкуренцията (обн., ДВ, бр. 52 от 1998 г., бр. 112 от 1998 г. - Решение № 22 на Конституционния съд от 1998 г.; изм., бр. 81 от 1999 г., бр. 28 от 2002 г., бр. 9 и 107 от 2003 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 37 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 23, т. 1 в текста преди буква "а" думата "небанкови" се заличава.

2. В чл. 24, ал. 5 думата "небанкови" се заличава.

§ 33. В Закона за насърчаване на инвестициите (обн., ДВ, бр. 97 от 1997 г.; попр., бр. 99 от 1997 г.; изм., бр. 29 и 153 от 1998 г., бр. 110 от 1999 г., бр. 28 от 2002 г., бр. 37 от 2004 г.; попр., бр. 40 от 2004 г.; изм., бр. 34 от 2006 г.) в чл. 12, ал. 2 думата "небанкови" се заличава.

§ 34. В Закона за подпомагане на земеделските производители (обн., ДВ, бр. 58 от 1998 г.; изм., бр. 79 и 153 от 1998 г., бр. 12, 26, 86 и 113 от 1999 г., бр. 24 от 2000 г., бр. 34 и 41 от 2001 г., бр. 46 и 96 от 2002 г., бр. 18 от 2004 г., бр. 14 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30 и 34 от 2006 г.) в чл. 35, ал. 2 думите "Закона за банките" се заменят със "Закона за кредитните институции".

§ 35. В Закона за защита на потребителите (обн., ДВ, бр. 99 от 2005 г.; изм., бр. 30, 51 и 53 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В § 13, т. 12, буква "к" от допълнителните разпоредби думите "банкови касетки" се заменят със "сейфове".

2. (В сила от 21.07.2006 г.) В § 34 от преходните и заключителните разпоредби думите "ал. 2, т. 7" се заменят с "ал. 2, т. 8".

§ 36. Законът влиза в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз, с изключение на § 35, т. 2, която влиза в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

Законът е приет от 40-то Народно събрание на 13 юли 2006 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
ДАНЪЧНО-ОСИГУРИТЕЛНИЯ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС**

(ОБН., ДВ, БР. 105 ОТ 2006 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2007 Г.)

§ 26. Разпоредбите на § 4, 12, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22 и 23 влизат в сила от 1 януари 2007 г., а разпоредбите на § 7 и 18 влизат в сила от 1 юли 2007 г.